

**2025 Nieuwe Gentweg, Brugge:
Resultaten archeologische prospectie
zonder ingreep in de bodem (bureau- en
landschappelijk bodemonderzoek)**

Dieter Verwerft, Femke Germonpré, Frederik Roelens en
Jari Hinsch Mikkelsen

2025 Nieuwe Gentweg, Brugge: Resultaten archeologische prospectie zonder ingreep in de bodem (bureau- en landschappelijk bodemonderzoek)

Auteurs: Dieter Verwerft, Femke Germonpré, Frederik Roelens en Jari Hinsch Mikkelsen
Uitvoerder: Raakvlak
Komvest 45
8000 Brugge
T +32 [0]50 44 50 41
E dieter.verwerft@brugge

© Raakvlak, december 2025

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Raakvlak Archeologisch Onderzoek.

Inhoud

Deel 1: Bureauonderzoek

1	Administratieve gegevens	6
2	Inleiding	7
3	Onderzoeksopdracht	9
3.1	Omschrijving van de bodemingreep	9
3.2	Vraagstelling.....	11
3.3	Werkwijze.....	11
4	Assessmentrapport	12
4.1	Bodemkundige en landschappelijke situering	12
4.2	Historisch-cartografische situering.....	20
4.3	Historische situering	26
4.4	Archeologische voorkennis.....	27
5	Besluit	30

Deel 2: Landschappelijk bodemonderzoek

6	Administratieve gegevens	32
7	Inleiding	32
8	Onderzoeksopdracht	33
9	Werkwijze en strategie	33
10	Assessmentrapport	34
10.1	Beschrijving van de aardkundige opbouw van de onderzochte transecten.....	34
10.2	Interpretatie van de aardkundige opbouw van het onderzochte transect.....	37
10.3	Terreininspectie	38
11	Gaafheid van het terrein.....	38
12	Vervolgonderzoek	38
13	Besluit	38

Deel 3: Algemeen besluit

14	Synthese	40
15	Afweging noodzaak verder onderzoek.....	42
16	Samenvatting gericht op een gespecialiseerd publiek.....	43
17	Samenvatting gericht op een niet-gespecialiseerd publiek.....	45
18	Bibliografie	46
19	Bijlagen.....	46

BR2025NI	2025L39	plan 1	16/12/2025
----------	---------	--------	------------

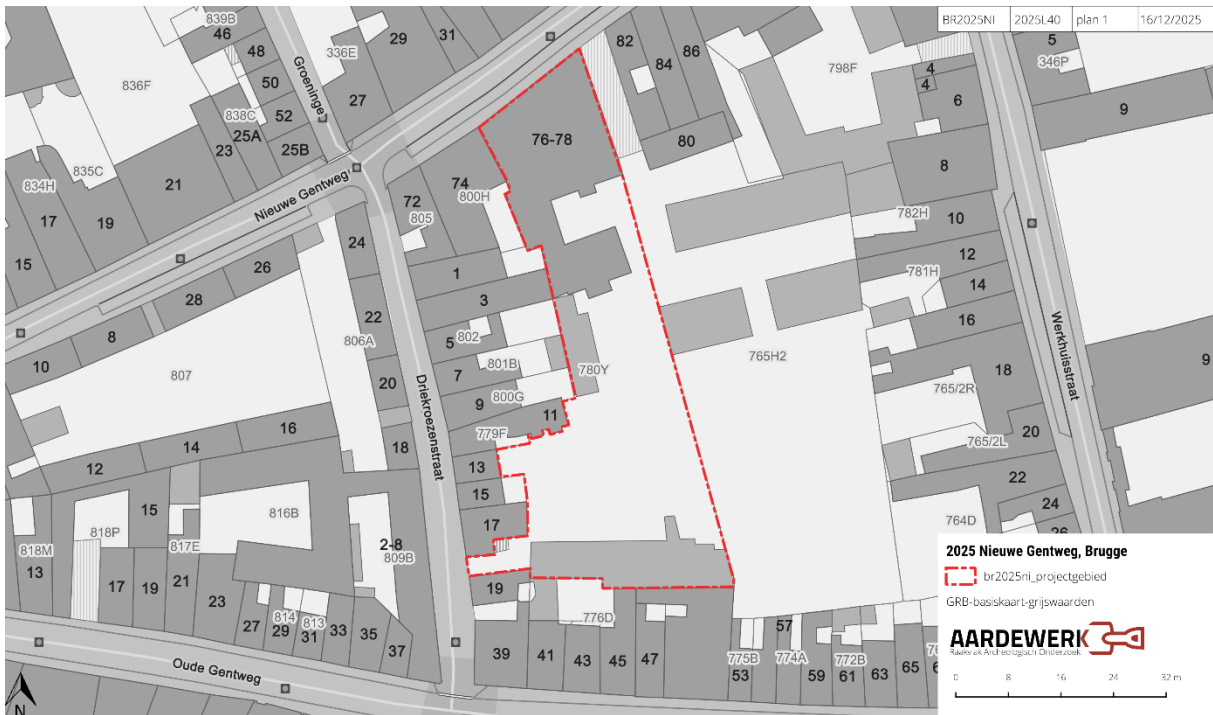
2025 Nieuwe Gentweg, Brugge

br2025ni_projectgebied

GRB-basiskaart L-grijswaarden

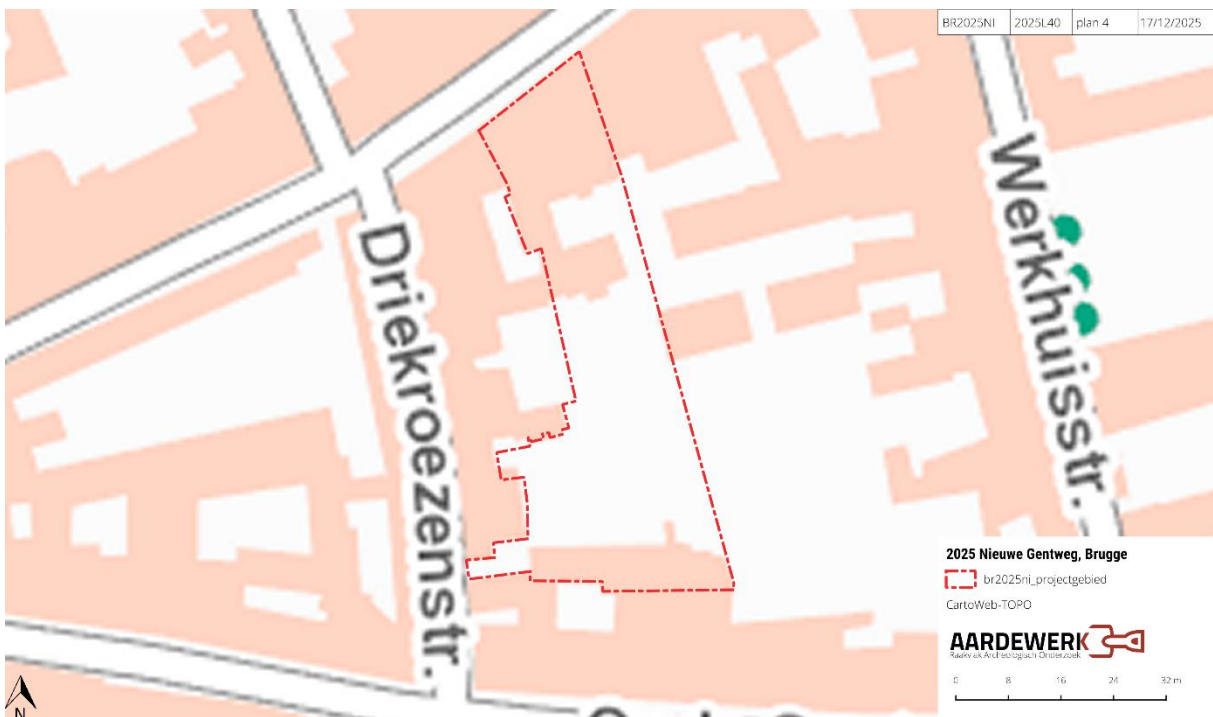
Figuur 1: Situering van het projectgebied (AGIV)

Figuur 2: Het projectgebied op het Grootschalig Referentiebestand (AGIV)

Figuur 3: Het projectgebied op de orthofoto uit 2024 (AGIV)

Figuur 4: Het onderzoeksgebied op de topografische kaart: 1/10 000 (AGIV)

Figuur 5: De projectlocatie ten opzichte van het gewestplan (agiv)

Deel 1: Bureauonderzoek

1 Administratieve gegevens

2025 Nieuwe Gentweg, Brugge

Projectcode bureauonderzoek (AOE):	2025L39
Naam aanvrager:	Dieter Verwerft
Erkennings nummer:	OE/ERK/Archeoloog/2016/00103
Naam site:	2025 Nieuwe Gentweg, Brugge
Projectcode (Raakvlak)	BR2025NI

Titel: 2025 Nieuwe Gentweg, Brugge: Resultaten archeologische prospectie zonder ingreep in de bodem (bureau- en landschappelijk bodemonderzoek)

Uitvoerder: Raakvlak

Auteurs: Dieter Verwerft, Femke Germonpré, Frederik Roelens en Jari Hinsch Mikkelsen

Bewaring en beheer van de geregistreerde data, vondsten en stalen: Onroerend Erfgoeddepot De Pakhuizen (Raakvlak), Komvest 45, 8000 Brugge

Locatie/vindplaats: Nieuwe Gentweg 76-78, 8000 Brugge

Naam site: 2025 Nieuwe Gentweg, Brugge; afkorting: BR2025NI

Kadaster: Brugge, 3e afdeling, sectie C, 70y

Relevante termen thesauri Onroerend Erfgoed: bureauonderzoek

Periode: december 2025

Archeologische verwachting: middeleeuwse structuren

Aanleiding van het onderzoek: renovatie en nieuwbouw

2 Inleiding

De bouwheer plant de verbouwing en uitbreiding van Hotel Montanus, met een verhoging van het hoofdvolume aan de straatzijde en een nieuwbouwwolume in de achterliggende tuinstrook (Martele, 2025). Het bestaande complex omvat een hoofdgebouw, een restaurantgedeelte, een tuin met terrassen en een tuinpaviljoen uit 1927. De huidige capaciteit van 25 kamers wordt uitgebreid tot 35 kamers.

De geplande ingrepen omvatten enerzijds de volledige vernieuwing van de dakstructuur van het hoofdvolume - met de inrichting van een bijkomende zolderverdieping voor vier hotelkamers - en anderzijds de oprichting van een nieuw uitbreidingsvolume met acht kamers in de tuinstrook. Voor de realisatie van dit tuinvolume worden bestaande bijgebouwen en één kamer afgebroken, worden nieuwe circulatiekernen met trappen en liften aangelegd en wordt het maaiveld plaatselijk verdiept (type Engelse koer) om twee volwaardige bouwlagen te realiseren. Daarnaast wordt de volledige tuinstrook heraangelegd in functie van riolering, verhardingen en toegankelijkheid.

Het projectgebied ligt binnen het Hotel Montanus, tussen de Nieuwe Gentweg, de Driekroezenstraat, de Oude Gentweg en de Werkhuisstraat. Langs de straatzijden bestaat het hotel uit de panden Nieuwe Gentweg 76 en 78 en Driekroezenstraat 17.

De oppervlakte van de percelen ter hoogte van het projectgebied bedraagt 1619,5 m². De zone waar bodemingrepen gepland zijn, is groter dan 100 m² groot. Om de mogelijke aantasting van het bodemarchief op deze terreinen in te schatten werkt de bouwheer samen met Aardewerk (Raakvlak). Doel van de opdracht is het waarderen van het terrein aan de hand van een bureauonderzoek en een controleboring. Deze onderzoeken resulteren in een archeologienota.

Het projectgebied bevindt zich in de binnenstad van Brugge. Het perceel is groter dan 300 m², de effectieve ingreep in de bodem is groter dan 100 m² en het terrein bevindt zich in een vastgestelde archeologische zone, waardoor de drempelwaarden opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet overschreden worden. Het gewestplan beschouwt het projectgebied als 'woongebieden met cultureel, historische en/of esthetische waarde' (0101). Het projectgebied bevindt zich in een vastgestelde archeologische zone: de historische stadskern van Brugge. Het terrein ligt niet in een gebied waar geen archeologie verwacht wordt of een beschermde archeologische site.

Figuur 5: Het gegeorefereneerd ontwerpplan ten opzichte van de GRB-basiskaart (Martele/agiv)

3 Onderzoeksopdracht

3.1 Omschrijving van de bodemingreep

Het project omvat de verbouwing en uitbreiding van Hotel Montanus aan de Nieuwe Gentweg 76–78 te Brugge. Naast interne verbouwingswerken in het hoofdgebouw voorziet het project in een uitbreiding van de hotelcapaciteit via ingrepen in de achterliggende tuinstrook. De werken situeren zich zowel in het bestaande bebouwde volume als in de open tuinzone achter het hoofdgebouw en het tuinpaviljoen, waarbij nieuwe bouwvolumes, circulatiekernen en technische infrastructuur worden gerealiseerd.

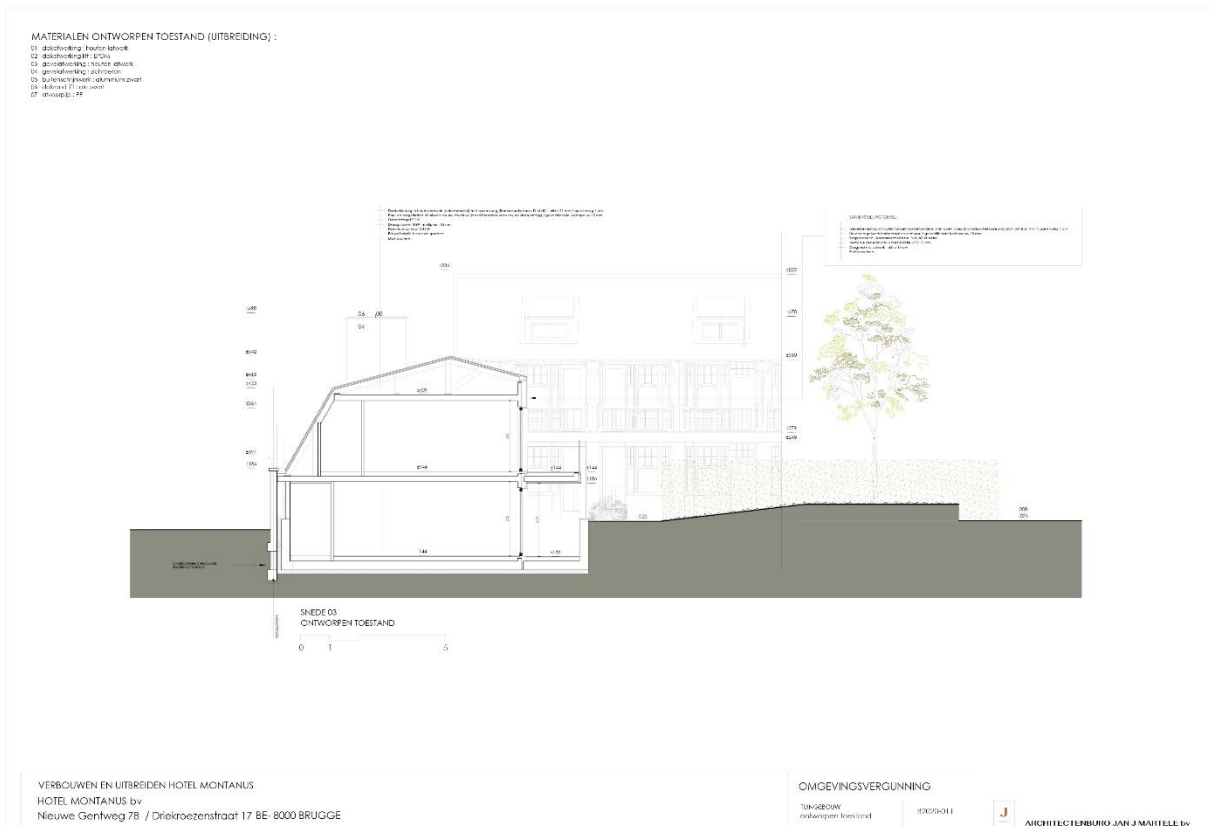
In de tuinstrook wordt een nieuw uitbreidingsvolume opgericht, dat aansluit op het bestaande tuinpaviljoen. Om twee volwaardige bouwlagen te kunnen voorzien, wordt het nieuwe volume deels verdiept ingeplant ten opzichte van het huidige maaiveld. Voor deze uitbreiding – deels gepland binnen een tuinvolume - worden bestaande constructies afgebroken, waaronder één hotelkamer en een buitentrap. Daarnaast worden nieuwe funderingen aangelegd voor het uitbreidingsvolume, de buitentrap, een liftkoker en bijhorende technische ruimtes. Ook de aanleg van nieuwe noodtrappen en circulatiezones gaat gepaard met ingrepen in de bodem.

Verder worden aanzienlijke ondergrondse werken uitgevoerd in functie van riolering en nutsvoorzieningen. In de tuinstrook worden nieuwe hemelwaterputten (2 × 20.000 l), een septische put (5.000 l), leidingen, pompputten en aansluitingen aangelegd, waarbij het bestaande terrein volledig wordt opengebrouwen en nadien heraangelegd. In het kader van deze herinrichting worden bestaande verhardingen verwijderd, nieuwe waterdoorlatende verhardingen aangebracht en twee bomen gerooid. De bodemingrepen concentreren zich hoofdzakelijk in de achtertuintzone, terwijl aan het hoofdvolume zelf geen nieuwe funderings- of afwateringswerken worden voorzien.

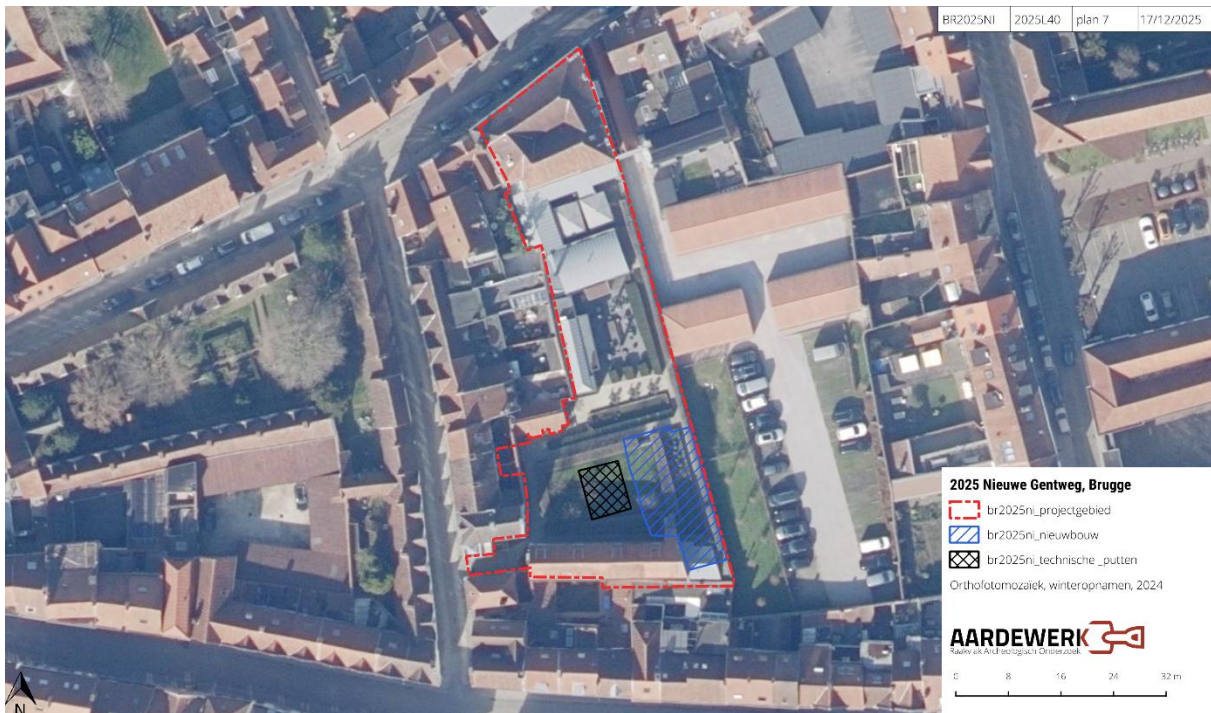
Het vloerniveau van de geplande nieuwbouw bevindt zich 144 cm onder het huidige maaiveld. De totale uitgraafdiepte is ongeveer 200 cm. Het ontwerpplan en het dwarsprofiel zijn als bijlage toegevoegd in dit document.

Figuur 6: Het ontwerpplan (Martele)

Figuur 7: Dwarsprofiel van de geplande nieuwbouw in de tuinzone (Martele)

Figuur 8: De voornaamste bodemingrepen ten opzichte van de orthofoto uit 2024 (agiv)

3.2 Vraagstelling

De voornaamste vraagstelling bij de werken: bestaat de kans dat de geplande bodemingreep archeologisch erfgoed beschadigt. Met andere woorden: is een archeologische opvolging (om dit erfgoed in kaart te brengen) noodzakelijk.

Volgende onderzoeksvragen staan hierbij centraal:

- Welke aanwijzingen bieden historische bronnen over het aanwezige archeologische erfgoed?
- Wat is de landschapsgeschiedenis van het terrein?
- Wat is de impact van de geplande werken op het mogelijk aanwezige archeologisch erfgoed?

3.3 Werkwijze

Het projectgebied ligt in een zone die gekenmerkt is door een hoge dichtheid aan bebouwing in het verleden. Daarom wordt bijzondere aandacht verleend aan de bewoningsgeschiedenis van de percelen. Door de grote invloed van het landschap op de inrichting van Brugge worden ook de landschappelijke opbouw en het landgebruik in en rond het gebied in kaart gebracht. De aard van de werken is afgewogen tegenover de beschikbare kennis van het projectgebied op archeologisch, historisch en landschappelijk vlak.

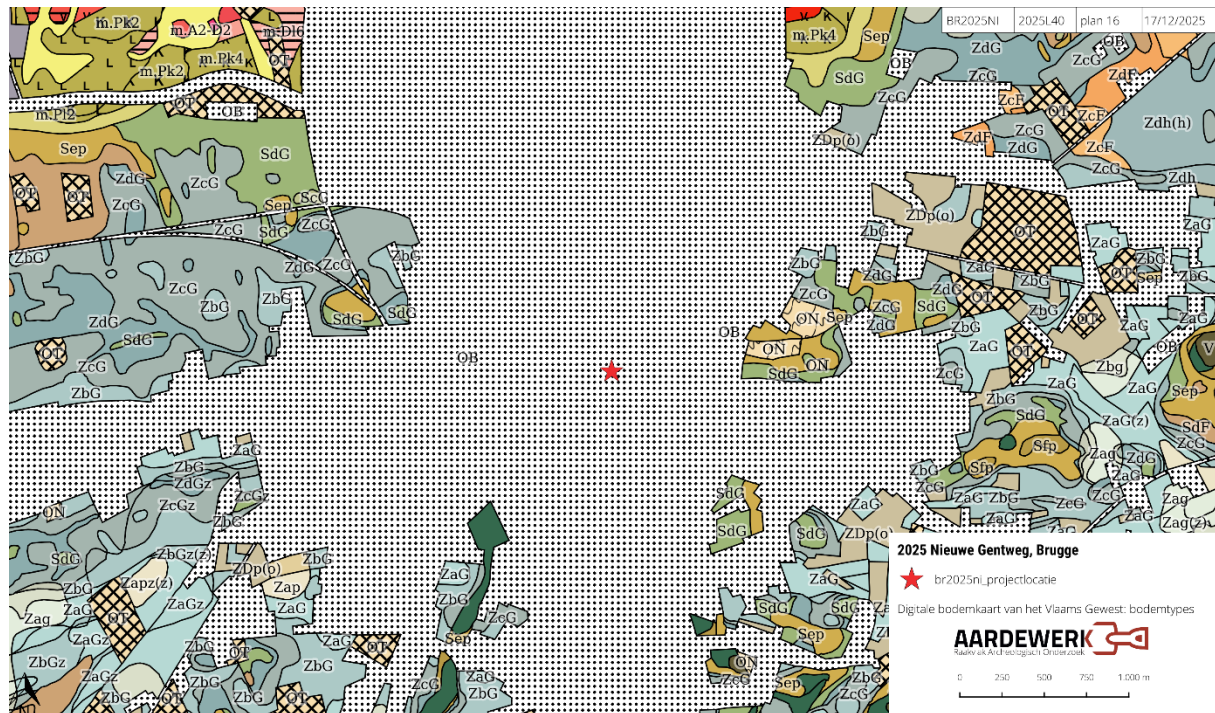
Het kaartmateriaal wordt aangemaakt in een GIS-omgeving (Quantum GIS) en de lijsten zijn verwerkt met het Microsoft Office pakket. Het projectgebied wordt geprojecteerd ten opzichte van verschillende kaartlagen. De aard- en bodemkundige gegevens zijn geraadpleegd via de Databank Ondergrond Vlaanderen (DOV). Historische kaarten zijn opgezocht via geopunt.be. Op basis van de

Centraal Archeologische Inventaris (CAI) wordt het archeologisch kader geschetst. Aansluitend werden een aantal referentiewerken geraadpleegd in diverse bibliotheken.

De onderzoeksstrategie wijkt niet af van de Code Goede Praktijk.

Het terrein is momenteel bebouwd en in gebruik als tuin. Een veldprospectie is niet mogelijk.

Het bureauonderzoek heeft de code 2025L39.

Figuur 7: Het onderzoeksgebied op de bodemkaart (dov.vlaanderen.be)

4 Assessmentrapport

4.1 Bodemkundige en landschappelijke situering

Het onderzoeksterrein behoort tot de zandstreek, op de grens met de kustpolders. De bodem is samengesteld uit fijn zand uit het Eoceen (70 tot 40 miljoen jaar oud). De Vlaamse zandstreek is een relatief laaggelegen streek waarvan de bodems afgezet zijn door poolwinden tijdens de laatste ijstijd (het Weichseliaan), zo'n 116.00 tot 11.500 jaar geleden. Door eeuwenlang menselijk ingrijpen is de link met de fysisch-geografische context in de Brugse binnenstad vervaagd.

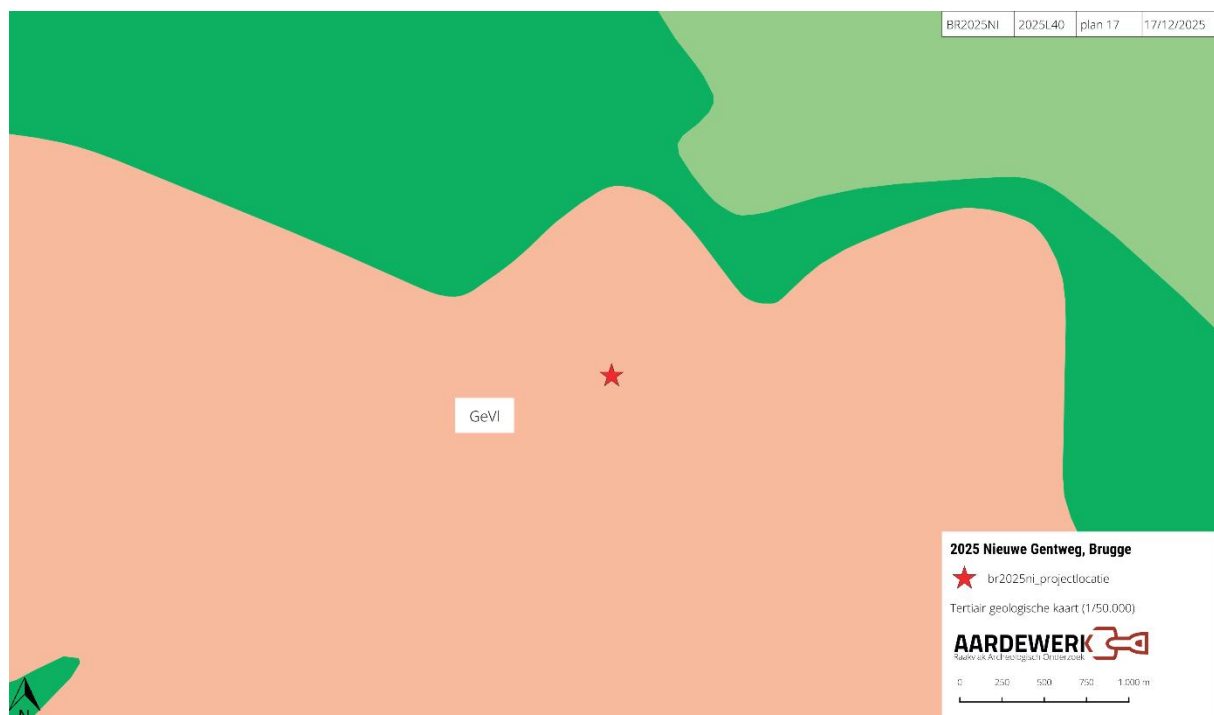
Dit ingrijpen weerspiegelt zich in de bodemkaart. Binnen het projectgebied – en in de volledige binnenstad – is één karteringseenheid aanwezig: OB of 'bebouwde zone'. In bijlage 1 staat een uitgebreide legende bij dit bodemtype (naar Van Ranst, 2000). Welk bodemtype zich precies bevindt in het onderzoeksgebied is niet gekend. In de ruime omgeving zijn de meeste gronden gekarteerd als ZbG, ZcG en ZdG. Enkele enclaves van lemig zand met dezelfde drainage en hetzelfde patroon qua bodemontwikkeling worden eveneens aangetroffen. De bodemklasse "G" overkoepelt de profielsymbolen "b", "g" en "h". Omwille van de grote variabiliteit is het gebruik van een klasse in plaats van diverse symbolen kenmerkend voor de dekzandrug ter hoogte van Brugge. Vanwege de ligging

op de grens met de kuststreek kunnen bovenop het pleistocene zand ook veen of mariene sedimenten voorkomen. Dit is onder meer het geval in de grond gekarteerd als m.Pk4 en m.PI4.

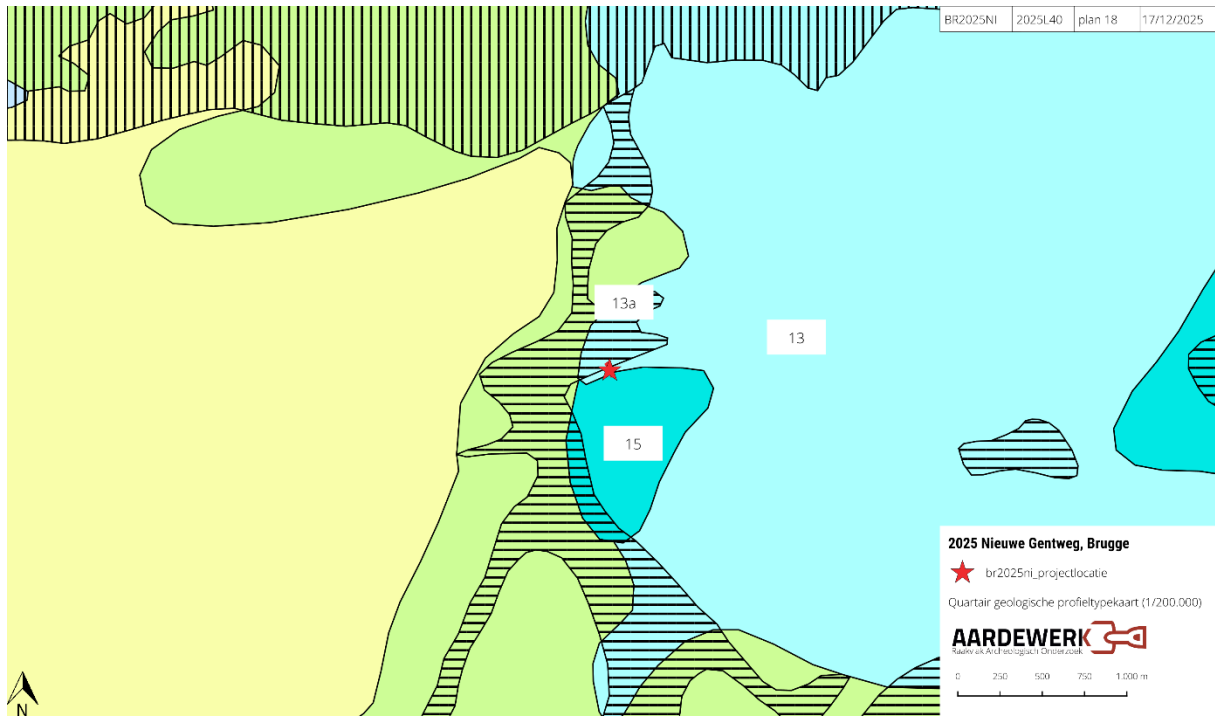
Geologisch behoort de onderzoekslocatie tot de Formatie van Gentbrugge (Ge). Op basis van de Databank Ondergrond Vlaanderen wordt binnen het plangebied het tertiair substraat gevormd door het lid van Vlierzele (GeVI). Het betreft groen tot grijsgroen fijn zand, soms kleihoudend, met plaatselijk dunne zandsteenbankjes. Deze zanden werden afgezet in een epicontinentale zee. Op de quartair geologische kaart behoort het plangebied integraal tot het types 13: 'Er zijn geen Holocene of Tardiglaciale afzettingen bovenop de Pleistocene sequentie vastgesteld'.

Brugge ligt op de zandrug tussen Oudenburg en Aardenburg. Het projectgebied, in het centrum van de Brugse binnenstad, ligt op een noord gerichte helling deze zandrug. Het terrein ligt ten zuiden van de eerste stadsomwalling en buiten de oudste middeleeuwse bewoningskernen van Brugge. De hoogteverschillen ter hoogte van het projectgebied zijn beperkt en het gevolg van menselijke ingrepen: tussen 760 en 670 cmTAW. De erosiegevoeligheid in de ruime omgeving van het projectgebied is 'verwaarloosbaar'.

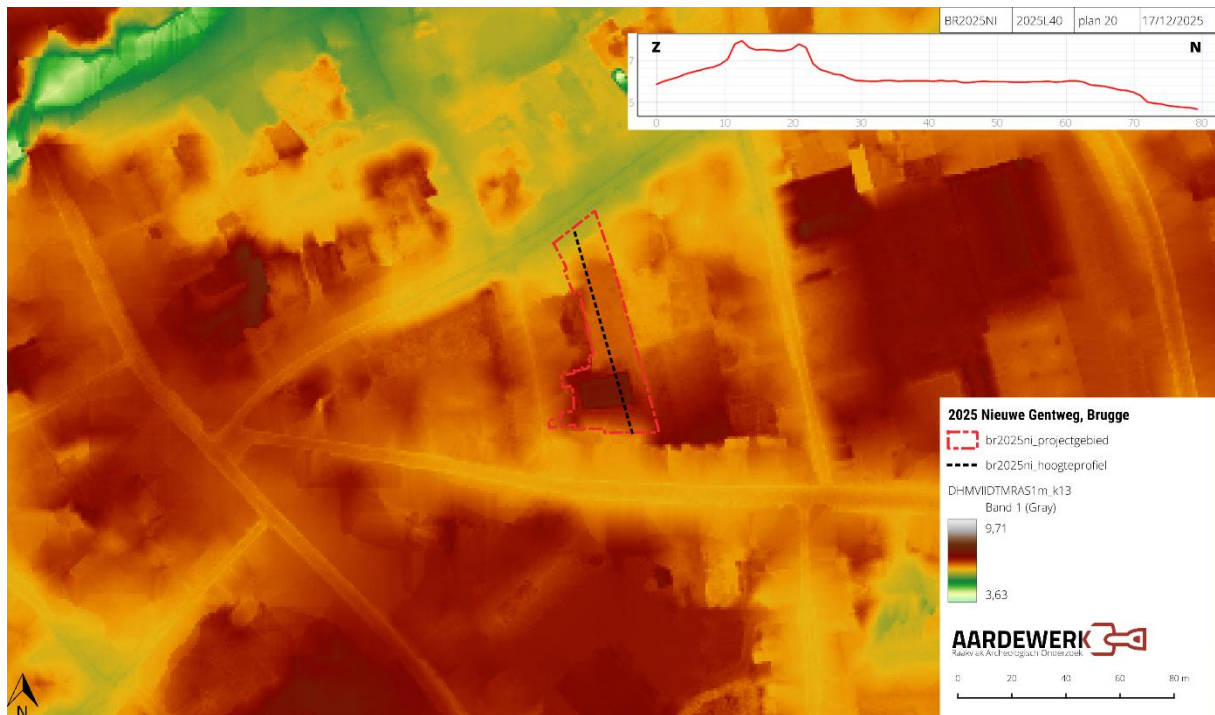
Door de complexe verregaande bouw- en verstoringsgeschiedenis van het terrein is geen bijkomende landschappelijke informatie beschikbaar.

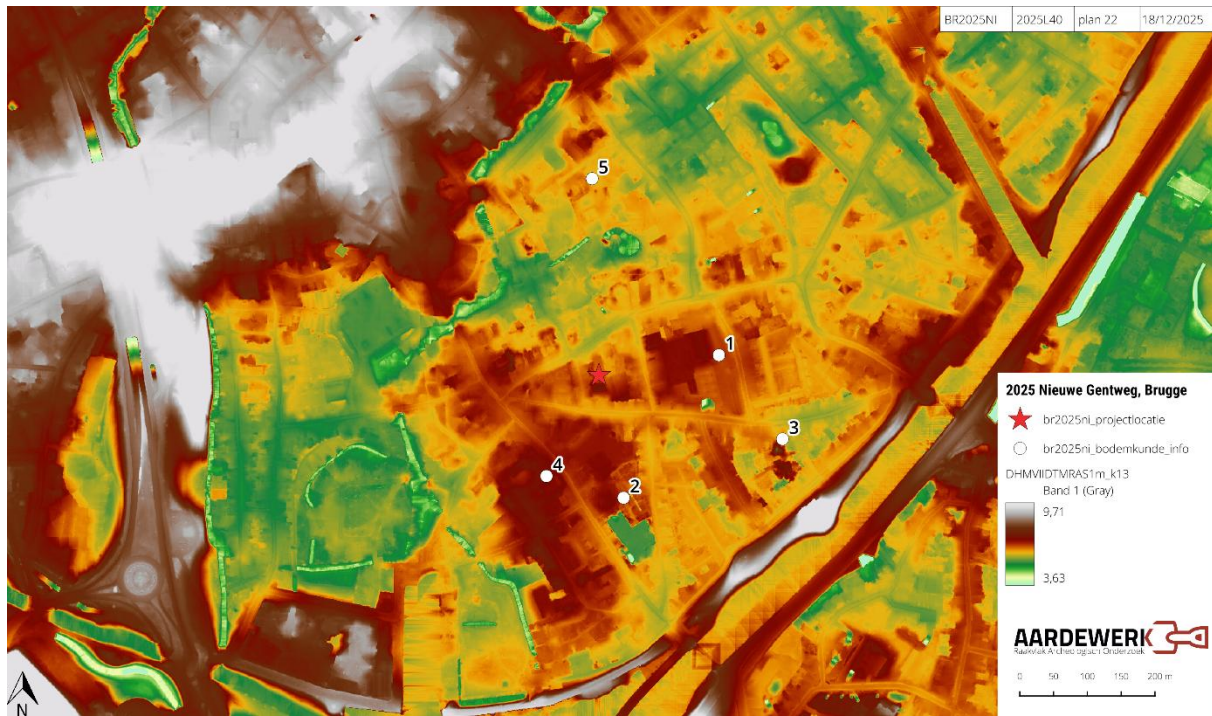
Figuur 8: Het projectgebied op de Tertiair geologische kaart (dov.vlaanderen.be)

Figuur 9: Het projectgebied op de Quartaire geologische kaart (dov.vlaanderen.be)

Figuur 10: Het projectgebied op het Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen (overheid.vlaanderen.be)

Figuur 9: Archeologische sites die bodemkundige informatie opleveren ten opzichte van de hoogtkaart (overheid.vlaanderen.be)

Archeologisch onderzoek in de directe omgeving van het huidig projectgebied geeft aanwijzingen over de bodemkundige situering van het terrein.

De bodemkundige waarnemingen tijdens een opgraving langs de Jacobinessenstraat tonen de grote bodemvariatie aan, die mogelijk is in de Brugse binnenstad (Bot, 2024, 50-54; 1 op plan). Op basis van de geregistreerde profielen en boringen kunnen twee bodemkundige eenheden onderscheiden worden. Het gaat om sterk verstoord profielen. Het bovenste deel bestaat uit een dik verstoord pakket (60–130 cm) met brokken baksteen, mortel en cement, dat als ophoging of recente verstoring geïnterpreteerd wordt. Daaronder bevinden zich opeenvolgende zandige lagen met sporen van menselijke activiteit. Op een diepte van 604 cm TAW verschijnt de eerste archeologisch relevante laag, gevolgd door een houtskoolrijke horizont op 585 cmTAW, mogelijk te linken aan een brandepisode. Onder deze brandlaag volgen gelaagde zandpakketten van steriel geelbeige tot grijsbruin zand, met weinig inclusies. De volgende laag bestaat uit homogeen grijsbruin zand met beperkte baksteen- en houtskoolsporen, rechtstreeks rustend op de natuurlijke bruingrijze kleiige zandbodem. De natuurlijke bodem (profiel 5, laag 1) begint op 560 cmTAW en was op dat niveau duidelijk nat. Een kuil met een vulling van baksteenpuin en mortel wijst op lokale verstoring. Een boring bevestigde de opbouw: bovenaan het ophogingspakket, daaronder een natuurlijke grijs tot donkergrijze bodem, gevolgd door een sterk humeus pakket met moerassige eigenschappen (mogelijk in een lokale depressie) en onderaan het Pleistocene zand op circa 400 cmTAW.

Daarnaast komt ook een duidelijke AC bodem voor. Hier verschilt de bodemopbouw merkkelijk: onder een 20 cm dikke betonplaat en een humeus ophogingspakket (circa 60 cm dik) ligt aan de westzijde een kuil en aan de oostzijde een lichtbruine, gebioturbeerde laag, te interpreteren als oud maaiveld.

Daaronder komt de onaangeroerde moederbodem voor: een geelbeige Pleistocene zandbodem met top op 591 cmTAW.

Iets verder ten zuiden, langs de Oude Gentweg (Die Keure), heeft Raakvlak in 2011 een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd (Huyghe, 2011, 2; 3 op plan). Hier zijn de bovenste lagen eveneens gekenmerkt door verstoring. De bovenste 75 cm bestaat uit verstoorde bodem, met daaronder een bruine zandige laag van circa 20-25 cm dik. In deze zandige laag bevond zich een concentratie van dierenbeenderen. Op 100 en 110 cm onder het loopvlak - tussen 506 en 541 cmTAW - bevond zich het Pleistoceen zand. De grondwatertafel bevond zich op dezelfde diepte.

Figuur 10: Profiel aangelegd langs de Oude Gentweg (Die Keure) in 2011 (Huyghe, 2011)

In 2012 heeft Raakvlak een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd in de tuinen van het Klooster van de Zusters Redemptoristinnen, tussen de Katelijnestraat en de Vispaanstraat in Brugge. Het proefsleuvenonderzoek leverde geen enkel archeologisch spoor op (Verwerft, 2012; 2 op plan). De bodemopbouw bestaat uit een 130 m dik pakket donkergrijs zand, met veel baksteen en aardewerk. Daaronder ligt een 20 cm dikke laag grijs zand, met weinig baksteen. Op 170 cm onder het maaiveld of 488 cmTAW begint de donkerbruine tot geelbruine moederbodem. Deze bodemopbouw is herkenbaar in het volledig projectgebied, zowel in de binnen- als in de buitentuin. Het lijkt erop dat de zone eeuwenlang gebruikt is als tuin, wat bevestigd wordt door het cartografisch onderzoek.

De enige uitzondering vormt een strook van 100 cm breed waar een podzol bewaard is. Een podzol ontstaat door eeuwenlange in- en uitspoeling van regenwater in de schrale dekzandgronden. De top van de podzol ligt op 200 cm onder het huidige maaiveld of 460 cm TAW. De podzol is enkel op de diepste plaats bewaard gebleven, maar zal vroeger een groot deel van het projectgebied beslaan hebben. (Verwerft, 2012, 9-10)

In 2024 heeft Raakvlak een opgraving uitgevoerd op het binnenplein van de Stedelijke Academie voor Schone Kunsten – DKO langs de Katelijnestraat in Brugge (Verwerft, 2024; 4 op plan). De site is aangetast door in de breedte en diepte omvangrijke recente verstoringen. Dit gaat om elektrische leidingen, waterleidingen, een aardgasleiding en rioleringsbuizen. Deze leidingen moesten in gebruik blijven tijdens en na de opgraving. Het vlak is aangelegd tussen de bestaande leidingen. De leidingen verstoren het gebied tot op een diepte van 50 cm ten opzichte van het maaiveld. De verregaande verstoring zorgt ervoor dat bodemkundige waarnemingen in de bovenste 50 cm van de opgravings sleuf moeilijk zijn. Daaronder zijn echter uitgebreide bodemobservaties uitgevoerd.

In de opgravings sleuf zijn negen bodemkundige profielen aangelegd. De bovenste 200 tot 230 cm bestaat uit een reeks ophogingslagen. Het gaat om verschillende lagen zand en puin. Enkele van deze lagen hebben een tijdlang aan de oppervlakte gelegen en zijn met andere woorden leeflagen.

In de noordwestelijke hoek van de sleuf is onder de ophogingslagen – tussen 500 en 522 cmTAW - een zo goed als intacte podzol ontdekt. Een podzol is een bodemtype met een typerend contrasterend kleurenpatroon. Podzols ontwikkelen zich in kwartsrijke, arme zandgronden met een neerslagoverschot (plaatsen waar meer neerslag valt dan er kan verdampen). Aanvankelijk bevat dit zand ongeveer 10% kalk. Maar in het begin van het holoceen begint deze zandige bodem te ontkalken en de grond te verzuren. In dergelijke zure bodems verdwijnt de bodemfauna en zal humus met de regen door de bodem sijpelen. Onder invloed van de humuszuren zal het ijzer vanop de zandkorreltjes in de bodem trekken. Waar het ijzer volledig verdwenen is, kleurt de horizont wit tot witgrijs. Deze asgrijze bleke kleur is hét kenmerk van een podzol.

De podzol langs de Katelijnestraat is afgedekt door stuifzanden met daarin verschillende oppervlaktehorizonten. Vanaf de late middeleeuwen is de bodem 200 tot 230 cm opgehoogd. De archeologische waarde van een podzol is het feit dat dit aantoont dat de bodem eeuwenlang niet verstoord is. Daardoor is er onder meer een verhoogde kans op resten uit de prehistorie. Om die reden zijn stalen verzameld van de top van de oorspronkelijke bodem. Deze stalen zijn uitgezeefd, gedroogd en bestudeerd. Deze stalen leveren geen silexvondsten op, maar wel een fragment aardewerk in prehistorische techniek, mogelijk uit de bronstijd. Dit sluit aan bij de oude opgravingen op de hoek van de Katelijnestraat en de Oude Gentweg.

Figuur 11: Profiel 4 aangelegd tijdens de opgravings langs de Katelijnestraat in 2024 (Verwerft, 2024)

In 2023 heeft Raakvlak een opgraving uitgevoerd op de locatie van de nieuwe tentoonstellingshal Brusk langs de Eekhoutpoort in Brugge (Verwerft, 2025; 5 op plan). Dit levert een zeer rijke archeologisch context op, met sporen die gelinkt worden aan de Eekhoutabdij, van de vroegste geschiedenis tot aan de sloop. Het oudste gedeelte van de abdij is opgericht op het hoogste punt. Origineel was de hoogte mogelijk tussen 588 en 628 cmTAW. De abdij ligt op een zuidgerichte flank van de zandrug. Het terrein wordt in oost-west richting doorsneden door een zeer grote, opgevulde waterloop: meer dan 30 m breed en 7 m diep. Mogelijk vormt deze laatglaciale waterloop deel van de originele Reie-bedding. De waterloop is onderzocht van behulp met mechanische boringen. Het diepste punt van de waterloop ligt op -150 cmTAW.

Figuur 12: Profiel 2 aangelegd tijdens de opgraving langs de Eekhoutpoort in Brugge (Verwerft, 2025)

Deze locaties wijzen op een complexe bodem in dit deel van de Brugse binnenstad. De bodemvariabiliteit is op dit moment nog niet volledig in kaart gebracht in het zuidelijk deel van de Brugse binnenstad. Bijkomende bodemobservaties kunnen hier waardevolle kenniswinst opleveren. In ieder geval ligt het projectgebied ten zuiden van de dekzandrug.

De verwachte hoogte van de onverstoorde, zandige moederbodem varieert tussen 400 en 628 cmTAW. Op basis van deze observaties wordt binnen het huidige projectgebied eerder een drogere zandbodem verwacht ter hoogte van het huidige projectgebied, met mogelijk een bewaarde podzol. De intensieve bouwgeschiedenis binnen het projectgebied zal waarschijnlijk een negatief effect hebben gehad op de bewaring van deze originele bodem.

4.2 Historisch-cartografische situering

Waarschijnlijk de oudste cartografische weergave van Brugge en het projectgebied is het zogenaamd geschilderde plan van een anonieme meester, gemaakt tussen 1546 en 1567 (Linsingh, 2016, 85). Dit geschilderde plan combineert een stadsplattegrond met straten, pleinen en waterlopen en een perspectivische weergave van de gebouwen. Op dit plan staan de Nieuwe Gentweg en de Driekroezenstraat duidelijk afgebeeld. Het projectgebied ligt binnen een huizenblok, dat langs de straatzijden nog niet is volgebouwd: de panden Nieuwe Gentweg 76 en 78 en Driekroezenstraat 17 lijken niet op het plan voor te komen. In de omgeving is nog veel open, groene ruimte zichtbaar. Het projectgebied ligt ten zuiden van de tuin van de Eekhoutabdij.

Op het stadsplan van Jacob van Deventer (1558) staan de Nieuwe Gentweg en de Driekroezenstraat afgebeeld. Het projectgebied ligt binnen een huizenblok. De bebouwing is eerder schematisch aangeduid.

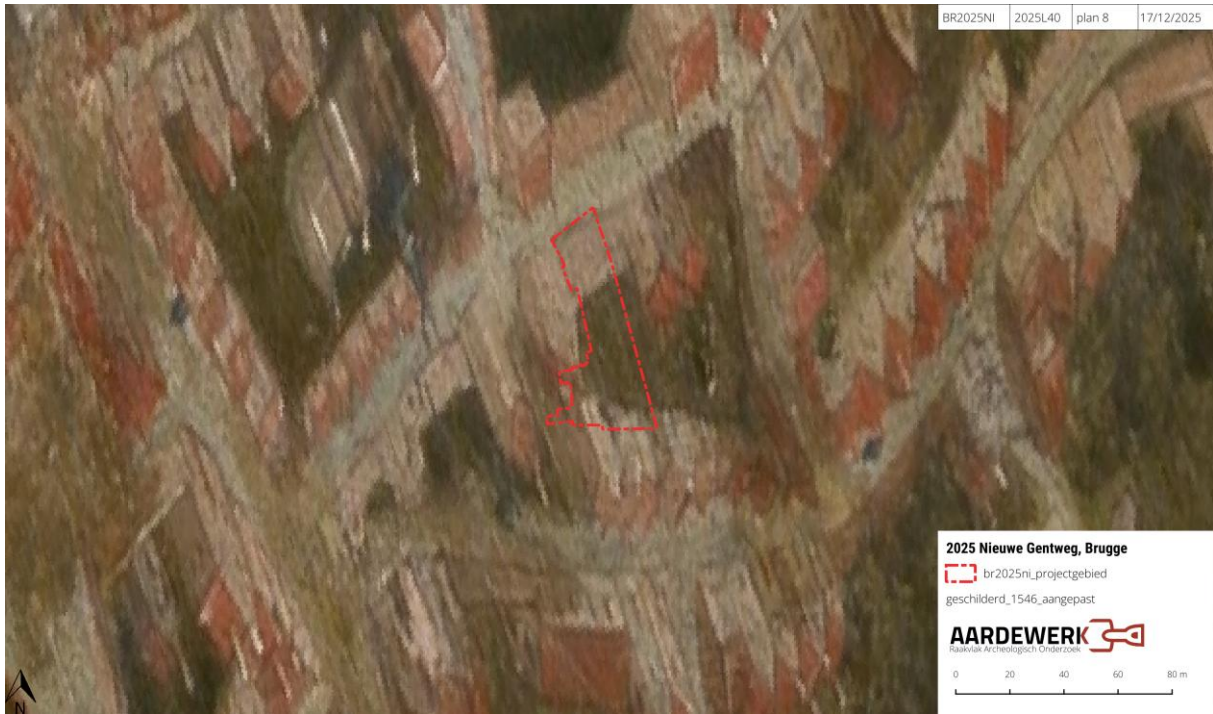
Op het plan van Marcus Gerards (1562) staan de Nieuwe Gentweg en de Driekroezenstraat eveneens duidelijk afgebeeld. De bebouwing langs de Nieuwe Gentweg bestaat uit twee volumes dwars op de straat en een koetspoort. Het ene volume heeft twee verdiepingen, het ander één. Langs de Driekroezenstraat staat een blinde tuinmuur afgebeeld. In de binnenruimte van het huizenblok staan (moes)tuintjes afgebeeld met lichte perceelsafsluitingen.

Behalve het bewaarde stratenpatroon biedt de Heraldische Kaart van het Brugse Vrije door Pieter Pourbus (1561-1571) geen bijkomende informatie. Op het stadsplan van Sanderus (1641) staat de bebouwing – zeer schematisch - afgebeeld.

Op de Kabinetskaart der Oostenrijkse Nederlanden, opgemaakt door de graaf van Ferraris (1770-1778) staan al deze elementen zeer schematisch afgebeeld.

De kadasterkaart van Popp (1842-1879) toont een situatie met een monumentale woning langs de Nieuwe Gentweg en een groot aantal kleinere huisjes langs de Driekroezenstraat. De binnenruimte bestaat uit aaneengesloten moestuintjes. De topografische kaart van Vandermaelen (1846-1854) biedt geen bijkomende informatie.

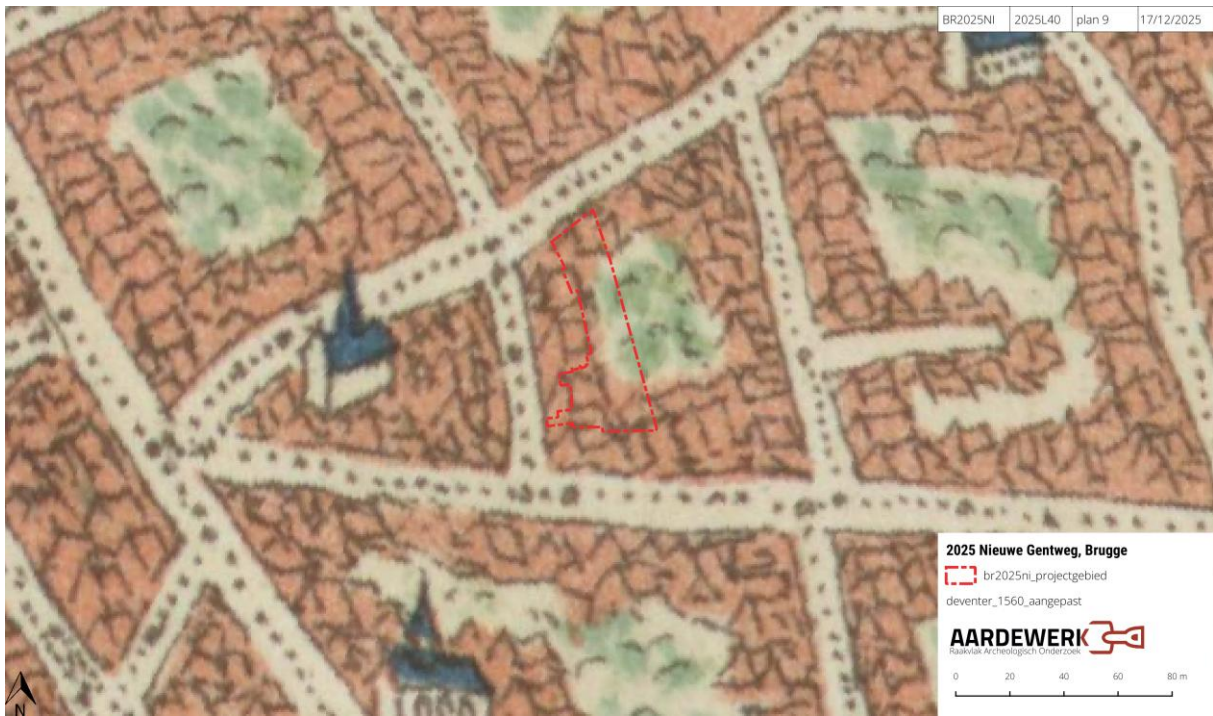
Op de kaart van het Ministerie voor Openbare Werken en Wederopbouw (MOWW; 1950-1970; agiv) is een groot deel van het projectgebied volgebouwd. De situatie is ongeveer gelijk aan de huidige. De orthofoto's uit 1971 en 1979-1990 tonen een gelijkaardige situatie. Het detail laat echter geen bijkomen de uitspraken toe.

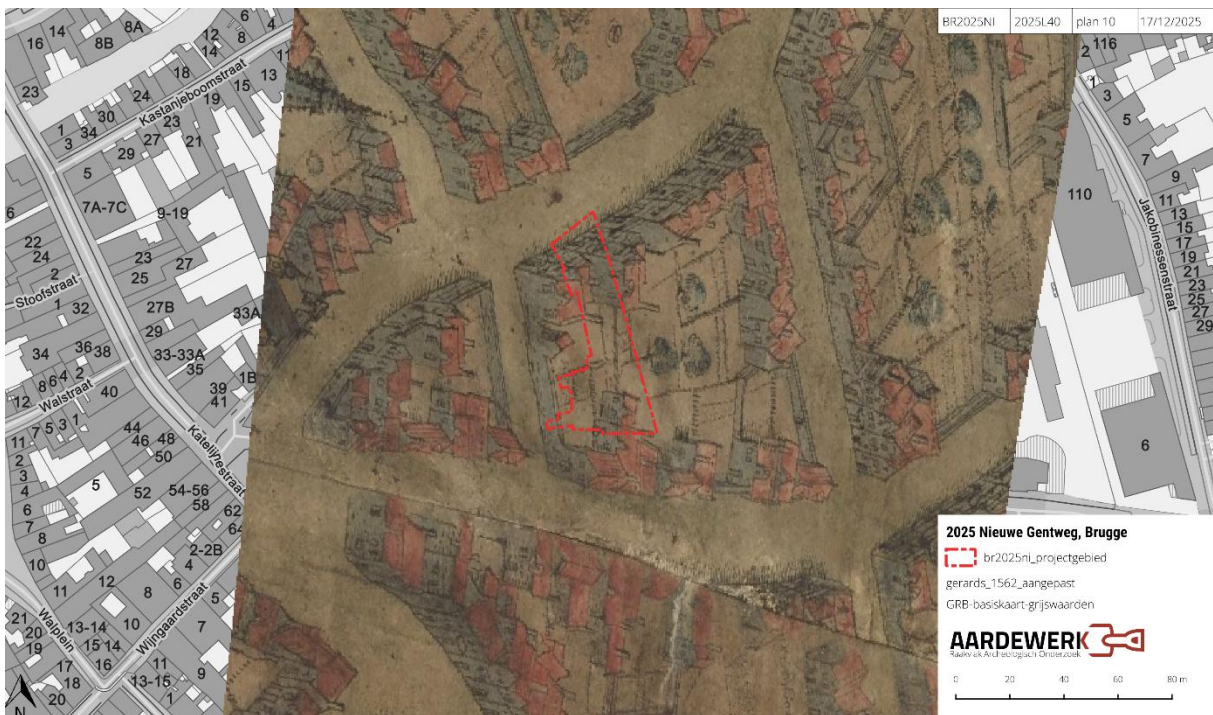
Figuur 13: Het projectgebied ten opzichte van het geschilderd plan van Brugge (anoniem, 1546 – 1567; artinflanders.be)

Figuur 14: De projectlocatie ten opzichte van het geschilderd plan van Brugge (anoniem, 1546 – 1567; artinflanders.be)

Figuur 15: De projectlocatie ten opzichte van de stadsplattegrond van Jacob van Deventer (1560)

Figuur 16: De projectlocatie op de kaart van Marcus Gerards (1562) (museabrugge.be)

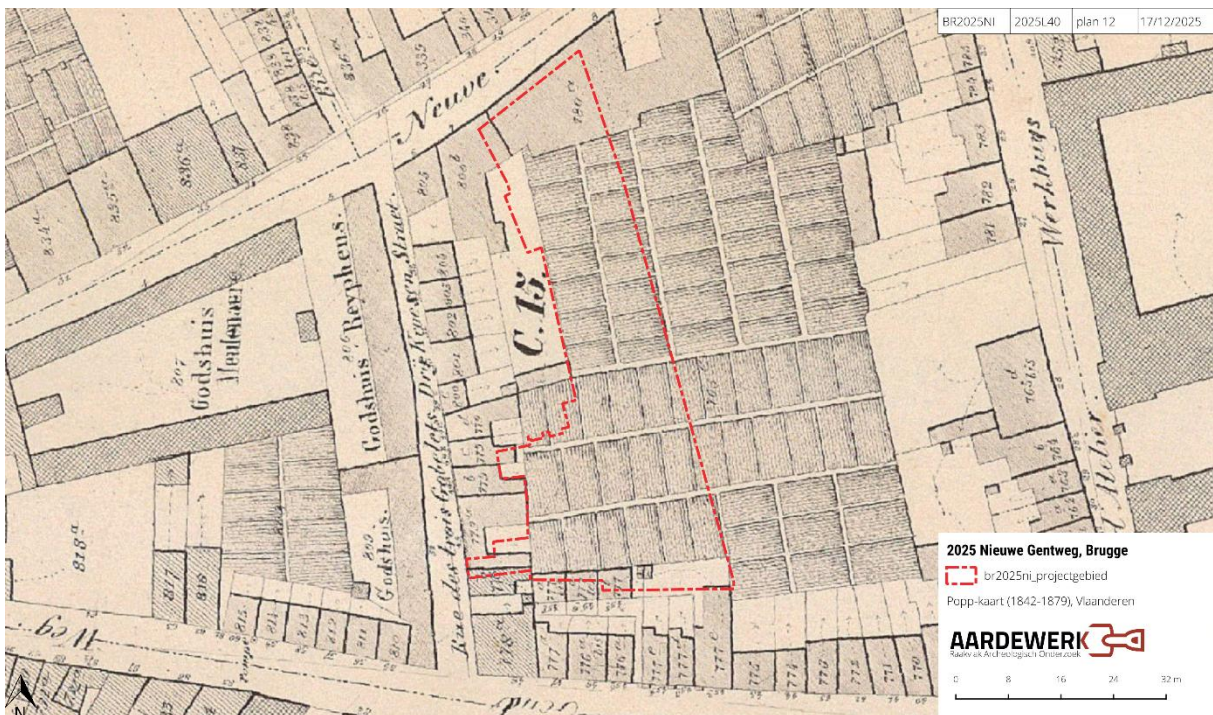
Figuur 17: De projectlocatie op de kaart van Marcus Gerards (1562) (museabrugge.be)

Figuur 18: De projectlocatie op het stadsplan van Sanderus (1641; erfgoedbrugge.be)

Figuur 19: De projectlocatie op de Kabinetskaart van Ferraris (1777; agiv)

Figuur 14: Het projectgebied op de kadasterkaarten van Popp (1842-1879) (AGIV)

Figuur 20: Het projectgebied op de kaart van het MOWW (1950-1970; agiv)

Figuur 16: Het projectgebied op de orthofotomosaïek uit 1971 (AGIV)

Figuur 17: Het projectgebied op de orthofoto uit 1979-1990 (AGIV)

4.3 Historische situering

De Nieuwe Gentweg is een straat tussen de Katelijne- en Gentpoortstraat, waarvan de naam al sinds 1389 voorkomt en die oorspronkelijk als secundaire verbindingsweg tussen de Gentpoort en het stadscentrum functioneerde. In de straat zijn verschillende functies gekend: sociaal-religieus, educatief en woon- en handelsgebruik. De bebouwing is gevarieerd, met huizen en gebouwen uit de 17de tot de 20ste eeuw, in uiteenlopende stijlen. (Inventaris Onroerend Erfgoed: 10322)

Het hotel is gevestigd in een monumentaal pand. De herenhuizen gelegen in de Nieuwe Gentweg 76 en 78 in Brugge zijn opgenomen als vastgesteld bouwkundig erfgoed. Het complex omvat een monumentale gevel uit de tweede helft van de 18e eeuw met latere verbouwingen uit 1849, 1881 en vroege 20e eeuw. Het geheel is bewaard gebleven in goede staat. Het herenhuis bestaat uit een samenvoeging van twee woningen en omvat een tuin met boomgaard en een tuinpaviljoen uit 1927 in cottigestijl. Daarnaast is de koetspoort bewaard. (Inventaris Onroerend Erfgoed: 82058)

De Driekroezenstraat loopt van de Nieuwe naar de Oude Gentweg en is genoemd naar het voormalige huis "De Drie Kroezen". Het betreft een korte, gekasseide straat met een overwegend recht tracé en een mix van functies: aan de westzijde de gebouwen van de godshuizen Onze-Lieve-Vrouw van de Zeven Weeën en de achtergevels van het godshuis Sint-Jozef en aan de oostzijde kleinere woningen. De straat wordt gekenmerkt door 18e en 19e-eeuwse breedhuizen met trap- en lijstgevels (bepleisterd of in baksteen). (Inventaris Onroerend Erfgoed: 10298)

Het pand ter hoogte van de Driekroezenstraat 17 is een 18e-eeuws, halfvrijstaand diephuis, dat is opgenomen als beschermd monument en vastgesteld bouwkundig erfgoed. Het woonhuis heeft een bakstenen lijstgevel met mansardedak en travee-indeling en bevat nog oudere kernstructuren die door de eeuwen heen aangepast en gerestaureerd zijn. Er zijn onder meer een tongewelfkelder en

historisch interieurhoutwerk en schouwmettselwerk bewaard. Sinds de late jaren 1990 maakt het gebouw deel uit van de hoteluitbreiding van Hotel Montanus, waarbij het is geconsolideerd en gerestaureerd. (Inventaris Onroerend Erfgoed: 81853)

Figuur 21: Prentbriefkaart met zicht slaappaviljoen in de lommerrijke tuin van het hotel-pension St.-Christoffel (voor het Hotel Montanus) (Jaak A. Rau; Stadsarchief Brugge; erfgoedbrugge.be)

4.4 Archeologische voorkennis

Binnen het projectgebied is reeds archeologisch onderzoek uitgevoerd: een bureaustudie uit 2016. Het terrein ligt in een vastgestelde archeologische zone: de historische stadskern van Brugge. In dit deel van de Brugse binnenstad zijn relatief veel archeologische waarnemingen gebeurd. De **Centrale Archeologische Inventaris** (CAI) vermeldt veertien locaties in de directe omgeving van het onderzoeksterrein (binnen een straal van 150 m). Het gaat onder meer om vondsten uit de brons- en ijzertijd langs de Oude Gentweg. Bij de aanleg van een ondergrondse parking tussen de Katelijnestraat en de Oude Gentweg is een laag ontdekt met een relatief grote hoeveelheid aardewerkfragmenten uit de late bronstijd (Lambrecht, 2017, 5). Er zijn geen sporen ontdekt gelinkt aan deze vondsten. Tijdens een opgraving langs de Garenmarkt zijn Romeinse scherven ontdekt op de rand van de dekzandrug. Dit onderzoek is niet gepubliceerd. Daarnaast zijn een groot aantal – vaak religieuze – laatmiddeleeuwse sites aanwezig in de omgeving.

In de directe omgeving van het onderzoeksterrein (binnen een straal van 150 m) zijn twintig bekrachtigde archeologienota's en nota's gekend. Bureauonderzoek leidt in zeven gevallen tot de conclusie dat vervolgonderzoek niet noodzakelijk is. In drie gevallen leidt bureauonderzoek tot de conclusie dat vervolgonderzoek in de vorm van een proefsleuvenonderzoek noodzakelijk is. Dit vervolgonderzoek is reeds uitgevoerd. In twee gevallen wordt besloten dat opgraving noodzakelijk is. In zeven gevallen leidt een bureaustudie tot de conclusie dat een opgraving noodzakelijk is. In één geval is een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd, wat leidt tot de conclusie dat geen maatregelen noodzakelijk zijn.

Er zijn elf locaties waar een opgraving is geadviseerd. Op heden zijn twee eindverslagen gekend in de directe omgeving. Beide opgraving worden besproken in hoofdstuk 4.1.

Tabel 1: : lijst met de locaties op de CAI binnen een straal van 150 m

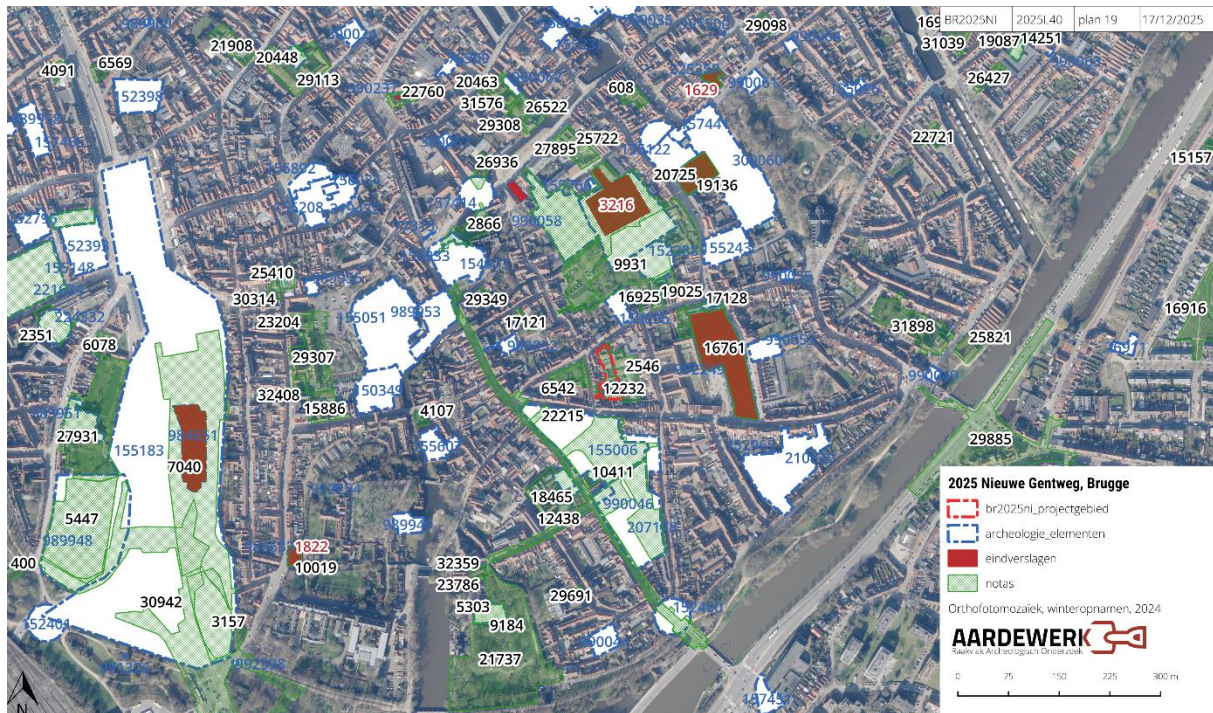
WO_ID	toponiem	methode	resultaten
152284	Oude Gentweg I	opgraving	vondsten - aardewerk en natuursteen - uit de brons- en ijzertijd
152388	Garenmarkt I	opgraving	Romeinse vondsten
155006	Alexianenklooster	opgraving	structuren van het laatmiddeleeuws klooster van de de alexianen of celebriërs en vondsten uit de brons- en ijzertijd
155116	Garenmarkt II	wercontrole	laatmiddeleeuwse vondsten, onder meer van leerlooiers
156990	Bogaerdenkapel	opgraving	16e- of 17e-eeuwse graven
159036	Nieuwe Gentweg 47	proefonderzoek	bakstenen muurrestanten van 16e-eeuws diephuis
207178	Katelijnestraat 105	proefonderzoek	losse vondsten laatmiddeleeuws aardewerk en baksteen, in een dik pakket grijs zand en fragment podzol
990046	Kloosterkerk van de zusters redemptoristinnen	cartografisch element	17e-eeuwse kerk
990048	Bogaerdenkapel	cartografisch element	laatmiddeleeuwse kapel
990052	Godshuis Rooms convent	cartografisch element	laatmiddeleeuwse godshuizen
990054	Kapel Onze-Lieve-Vrouw-van-Nazareth	cartografisch element	laatmiddeleeuwse kapel
992249	Opgraving Sint-Andreasinstituut	opgraving	sporen uit de ijzertijd of vroege middeleeuwen en volle tot late middeleeuwen
980982	Brugge Jacobinessenstraat	proefonderzoek	laatmiddeleeuwse structuren
982712	Nieuwe Gentweg 53	proefonderzoek	laatmiddeleeuwse gracht

Tabel 2: Lijst met nota's op het loketonroerendergoed.be binnen een straal van 150 m

ID	toponiem	methode	maatregelen
2546	Vooronderzoek Brugge Nieuwe Gentweg	bureaustudie	geen
30460	Vooronderzoek Brugge Nieuwe Gentweg 108	bureaustudie	opgraving
28902	Vooronderzoek Brugge Katelijnestraat 65B	bureaustudie	geen
29740	Vooronderzoek Brugge Nieuwe Gentweg 108	bureaustudie	opgraving
16761	Vooronderzoek Brugge Brugge, Jacobinessenstraat	proefsleuvenonderzoek	opgraving
17121	Vooronderzoek Brugge Kastanjeboomstraat, Brugge	bureaustudie	geen
10411	Vooronderzoek Brugge Katelijnestraat 81-83	bureaustudie	geen
6542	Vooronderzoek Brugge Brugge, Nieuwe Gentweg	bureaustudie	opgraving
9931	Vooronderzoek Brugge Brugge Garenmarkt 10	bureaustudie	opgraving
16925	Vooronderzoek Brugge Brugge - Nieuwe Gentweg 53	bureaustudie	proefsleuvenonderzoek
12232	Vooronderzoek Brugge Nieuwe Gentweg 78	bureaustudie	geen
10932	Vooronderzoek Brugge Brugge, Katelijnestraat 105	bureaustudie	proefsleuvenonderzoek
1350	Vooronderzoek Brugge Katelijnestraat, Brugge	bureaustudie	geen
21160	Vooronderzoek Brugge Brusk	bureaustudie	proefsleuvenonderzoek
21981	Vooronderzoek Brugge Academie DKO	bureaustudie	opgraving
25853	Vooronderzoek Brugge Brusk	proefsleuvenonderzoek	opgraving
23576	Vooronderzoek Brugge Nieuwe Gentweg, Brugge	landschappelijk bodemonderzoek	geen
22215	Vooronderzoek Brugge Brugge Oude Gentweg 2	bureaustudie	geen
12438	Vooronderzoek Brugge Katelijnestraat-Arsenaalstraat	bureaustudie	opgraving
18465	Vooronderzoek Brugge Katelijnestraat-Arsenaalstraat	bureaustudie	opgraving

Tabel 3: Lijst met eindverslagen op het loketonroendergoed.be binnen een straal van 250 m

ID	NAAM	TYPE_NAAM	resultaten
3216	Opgraving Brugge Eekhoutpoort, Brugge	eindverslag	sporen uit de ijzertijd of vroege middeleeuwen en volle tot late middeleeuwen
3097	Opgraving Brugge Brugge Sint-Andreasinstituut	eindverslag	een opgevlude waterloop en resten van de laatmiddeleeuwse Eekhoutabdij

Figuur 19: Het projectgebied ten opzichte van de Centraal Archeologische Inventaris en het loketonroendergoed.be (AGIV en CAI)

5 Besluit

De bouwheer plant de verbouwing en uitbreiding van Hotel Montanus, met een verhoging van het hoofdvolume aan de straatzijde en een nieuwbouwwolume in de achterliggende tuinstrook (Martele, 2025). Het bestaande complex omvat een hoofdgebouw, een restaurantgedeelte, een tuin met terrassen en een tuinpaviljoen uit 1927. De huidige capaciteit van 25 kamers wordt uitgebreid tot 35 kamers.

De geplande ingrepen omvatten enerzijds de volledige vernieuwing van de dakstructuur van het hoofdvolume - met de inrichting van een bijkomende zolderverdieping voor vier hotelkamers - en anderzijds de oprichting van een nieuw uitbreidingsvolume met acht kamers in de tuinstrook. Voor de realisatie van dit tuinvolume worden bestaande bijgebouwen en één kamer afgebroken, worden nieuwe circulatiekernen met trappen en liften aangelegd en wordt het maaiveld plaatselijk verdiept (type Engelse koer) om twee volwaardige bouwlagen te realiseren. Daarnaast wordt de volledige tuinstrook heraangelegd in functie van riolering, verhardingen en toegankelijkheid.

Het projectgebied ligt binnen het Hotel Montanus, tussen de Nieuwe Gentweg, de Driekroezenstraat, de Oude Gentweg en de Werkhuisstraat. Langs de straatzijden bestaat het hotel uit de panden Nieuwe Gentweg 76 en 78 en Driekroezenstraat 17. Het projectgebied bevindt zich in de Brugse binnenstad, binnen de vastgestelde archeologische zone van de historische stadskern. Geologisch ligt het terrein ten zuiden van de zandrug tussen Oudenburg en Aardenburg, binnen de Vlaamse zandstreek op de overgang naar de kustpolders. De ondergrond bestaat uit fijn zand van het lid van Vlierzele binnen de Formatie van Gentbrugge. Er zijn geen holocene of tardiglaciale afzettingen bovenop de pleistocene sequentie. De oorspronkelijke bodem is een zandige, lokaal lemige

moederbodem, gevormd uit dekzand uit het Weichseliaan. In de stedelijke context is deze sterk verstoord, met ophogingspakketten met baksteenpuin, mortel en humeuze lagen.

Locaties waar bodemkundig onderzoek is uitgevoerd, wijzen op een complexe bodem in dit deel van de Brugse binnenstad. De bodemvariabiliteit is op dit moment nog niet volledig in kaart gebracht in het zuidelijk deel van de Brugse binnenstad. Bijkomende bodemobservaties kunnen hier waardevolle kenniswinst opleveren. In ieder geval ligt het projectgebied ten zuiden van de dekzandrug. De verwachte hoogte van de onverstoorde, zandige moederbodem in de omgeving varieert tussen 400 en 628 cmTAW. Op basis van deze observaties wordt binnen het huidige projectgebied eerder een drogere zandbodem verwacht ter hoogte van het huidige projectgebied, met mogelijk een bewaarde podzol. De intensieve bouwgeschiedenis binnen het projectgebied zal waarschijnlijk een negatief effect hebben gehad op de bewaring van deze originele bodem.

Historisch-cartografisch onderzoek toont aan dat het projectgebied aanvankelijk slechts beperkt bebouwd is. Op het geschilderde plan van Brugge (vervaardigd tussen 1546 en 1567) en op de stadsplannen van Jacob van Deventer uit 1558 en Marcus Gerards uit 1562 zijn de Nieuwe Gentweg en de Driekroezenstraat duidelijk weergegeven, terwijl het projectgebied zelf binnen een huizenblok ligt met overwegend open, groene binnenruimte en (moes)tuinen. Langs de Driekroezenstraat is een blinde tuinmuur afgebeeld. Op de kaart van Marcus Gerards staan langs de Nieuwe Gentweg twee volumes afgebeeld en een koetspoort. Latere kaarten, zoals de Heraldische Kaart van het Brugse Vrije door Pieter Pourbus uit de periode 1561 tot 1571, het stadsplan van Sanderus uit 1641 en de Kabinetskaart der Oostenrijkse Nederlanden van Ferraris uit de periode 1770 tot 1778, bieden slechts een sterk geschematiseerde weergave zonder wezenlijke aanvullende informatie. De kadasterkaart van Popp uit de periode 1842 tot 1879 toont een verder ontwikkelde situatie met een monumentale woning langs de Nieuwe Gentweg, kleinere bebouwing langs de Driekroezenstraat en aaneengesloten moestuinen in het interieur van het bouwblok. Vanaf het midden van de 20e eeuw, zoals blijkt uit de kaart van het Ministerie voor Openbare Werken en Wederopbouw en uit latere luchtfoto's, is het projectgebied grotendeels bebouwd en stemt de ruimtelijke configuratie in grote lijnen overeen met de huidige toestand.

Binnen het projectgebied is nog geen gravend archeologisch onderzoek uitgevoerd. In de directe omgeving zijn archeologische waarnemingen geregistreerd. Het gaat onder meer om vondsten uit de brons- en ijzertijd langs de Oude Gentweg. Er zijn geen sporen ontdekt gelinkt aan deze vondsten. Tijdens een opgraving langs de Garenmarkt zijn Romeinse scherven ontdekt op de rand van de dekzandrug. Dit onderzoek is niet gepubliceerd. Daarnaast zijn een groot aantal – vaak religieuze – laatmiddeleeuwse sites aanwezig in de omgeving.

Op basis van de geologische, historische en archeologische informatie wordt binnen het projectgebied een zandige ondergrond verwacht, met mogelijk een podzol. De intensieve bouw- en sloopgeschiedenis heeft vermoedelijk geleid tot aanzienlijke bodemverstoringen. Toch kan lokaal nog een beperkt archeologisch potentieel aanwezig zijn in minder verstoorde zones. De archeologische verwachting wordt daarom als laag tot matig ingeschat. Landschappelijk bodemonderzoek kan hierin duidelijk verschaffen.

Deel 2: Landschappelijk bodemonderzoek

6 Administratieve gegevens

2025 Nieuwe Gentweg, Brugge

Projectcode landschappelijk bodemonderzoek (AOE):	2025L40
Naam aanvrager:	Dieter Verwerft
Erkennings nummer:	OE/ERK/Archeoloog/2016/00103
Naam site:	2025 Nieuwe Gentweg, Brugge
Projectcode (Raakvlak)	BR2025NI

Titel: 2025 Nieuwe Gentweg, Brugge: Resultaten archeologische prospectie zonder ingreep in de bodem (bureau- en landschappelijk bodemonderzoek)

Uitvoerder: Raakvlak

Auteurs: Dieter Verwerft, Femke Germonpré, Frederik Roelens en Jari Hinsch Mikkelsen

Bewaring en beheer van de geregistreerde data, vondsten en stalen: Onroerend Erfgoeddepot De Pakhuizen (Raakvlak), Komvest 45, 8000 Brugge

Locatie/vindplaats: Nieuwe Gentweg 76-78, 8000 Brugge

Naam site: 2025 Nieuwe Gentweg, Brugge; afkorting: BR2025NI

Kadaster: Brugge, 3e afdeling, sectie C, 70y

Relevante termen thesauri Onroerend Erfgoed: bureauonderzoek

Periode: december 2025

Archeologische verwachting: middeleeuwse structuren

Aanleiding van het onderzoek: renovatie en nieuwbouw

7 Inleiding

Op donderdag 16 december 2025 zijn een terreininspectie en een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. In de binnentuinen van het hotel zijn drie landschappelijke boringen uitgevoerd.

De boringen liggen ongeveer 2 m tot 4 m uit elkaar. De boringen zijn uitgevoerd in één oost-west georiënteerde boorraai (boringen 1 tot 3). Het terrein is in gebruik als tuin (gazon). Het booronderzoek heeft de projectcode 2025L40. Het team bestaat uit een archeoloog en één technisch medewerker. Het terrein ligt in de zandstreek. Volgens de bodemkaart situeert het gebied zich in 'bebouwde zone'.

Op basis van deze boringen kan een beeld gevormd worden van de bodemkundige opbouw van het projectgebied. Op die manier kan een inschatting gemaakt worden voor het eventuele vervolgonderzoek.

Figuur 22: Sfeeropname van het veldwerk

8 Onderzoeksopdracht

Dit booronderzoek heeft als doel een antwoord te bieden op de onderzoeksvragen opgelijst in hoofdstuk 3.

9 Werkwijze en strategie

In deze fase zijn drie boringen uitgevoerd (B1 tot B3). De boringen liggen ongeveer 2 m tot 4 m uit elkaar in één oost-west georiënteerde boorraai. Het veldwerk wordt uitgevoerd door een team, bestaande uit een archeoloog en een technisch medewerker. De boorpunten worden uitgezet met een Trimble Geo7X. Bij elke boring wordt het sediment op een zwart zeil gelegd, volgens de correcte diepte, met aanduiding van de bodemhorizonten en gefotografeerd. Van elk boorpunt wordt de

omgeving gefotografeerd. Alle informatie wordt ter plaatse genoteerd op een standaardboorformulier. Nadien wordt het boorgat opgevuld met het opgeboorde sediment.

Alle boringen konden uitgevoerd worden.

Tijdens de verwerking worden alle foto's benoemd met een unieke titel. Alle gegevens worden verzameld in een excell-formulier. Op geen enkel moment is afgeweken van deze strategie. Advies van externe specialisten is niet vereist. De dagrapporten zijn te consulteren in bijlage 2.

Figuur 23: De locatie van de boringen ten opzichte van de orthofoto uit 2024 (Agiv)

10 Assessmentrapport

10.1 Beschrijving van de aardkundige opbouw van de onderzochte transecten

Op basis van het beperkt aantal boringen, is het niet mogelijk een duidelijk beeld te schetsen van het bodemprofiel. De oppervlaktehorizonten bestaan in alle boringen uit verschillende (donker) bruingrijze lagen zand, die variërende hoeveelheden puinfragmenten bevatten. In boringen 1 en 2 kon de natuurlijke bodem niet bereikt worden: op respectievelijk 50 en 73 cm diep ten opzichte van het maaiveld (673 en 545 cmTAW) is een structuur aanwezig. Op basis van deze boringen kan geen uitspraak gedaan worden over het karakter of de ouderdom van deze structuur.

In boring 3 is de natuurlijke moederbodem bereikt. De bodem bestaat uit verschillende puin en ophogingslagen die op verschillende momenten zijn aangevoerd (H1 tot H7).

Op een diepte van 143 cm onder het huidige maaiveld (527 cmTAW) is een oude oppervlaktehorizont ontdekt (H8 = 3A). Deze laag is integraal bemonsterd en nat uitgezeefd op maaswijdte 5 mm. Daaronder is de onverstoorde, Pleistocene moederbodem herkend. Het gaat om geel zand (H9 = 3C)

en geel zand met sporen van oxidoreductie (H10 = 3Cg). Deze lagen wijzen eerder op een droge ondergrond.

Het zeefresidu van de oppervlaktehorizont is droog onderzocht. In het residu zijn vijf laatmiddeleeuwse, 13e-eeuwse scherven grijs aardewerk ontdekt. Daarnaast is ook een kleine afslag in een grofkorrelige groengrijze natuursteen aanwezig. In het zeefresidu zijn ook een groot aantal kleine fragmenten visbot en ander dierlijk bot aanwezig.

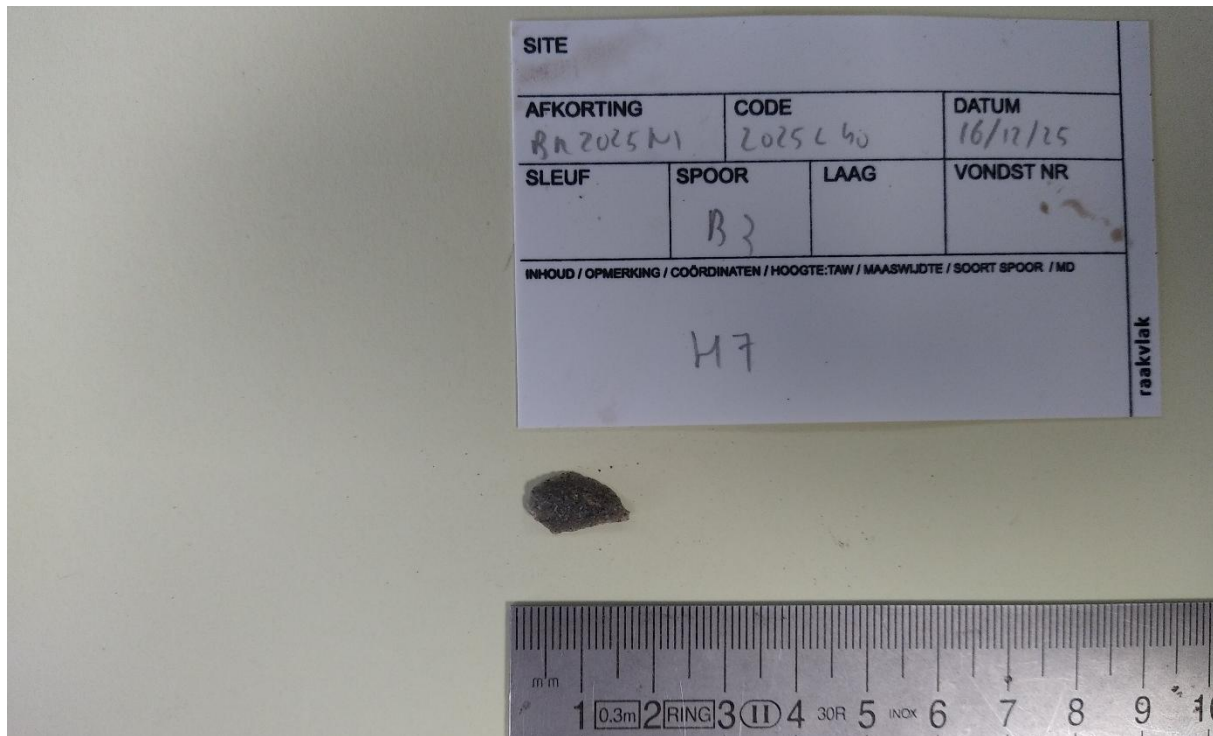
Figuur 24: Boring 1 (B1) met aanduiding van de geregistreerde bodemhorizonten (H1 = 1^A; H2 = 2^{A(u)}, H3 = 2^AC1; H4 = 2^AC; H5 = 2^{Au}1; H6 = 2^AC2; H7 = 2^{Au}2; H8 = 3A; H9 = 3C; H10 = 3Cg)

Figuur 25: Locatie van boring 3

Figuur 26: Scherven laatmiddeleeuws, 13e-eeuws grijs aardewerk uit horizont 8 in boring 3

Figuur 27: Een afslag in natuursteen uit horizont 8 in boring 3

Tabel 4: Lijst met boorgegevens

BR2025N1 - 2025L40 boorlijst																						
ID	coördinaten	hoogte (cm TAW)	horizontnummer	horizontsymbool	horizontgrens	relatieve bovengrens (cm)	relatieve ondergrens (cm)	dikte laag (cm)	hoogte laag (cm TAW)	Kleur	Vlekken: type	Vlekken: kleur	Oxidatie/vlekken: frequentie	textuur	arcuïficatie	lekk	inclusies	vocht	interpretatie laag	interpretatie boring		
B1	70255.41226175827614497 210950.52906870283186436	723	H1	Au1		0	30	30	723	bruingrijs				Z			baksteenbrokjes	D				
			H2	Au2		29	50	21	694	donkerbruingrijs					Z			baksteenbrokjes	LV	sterk organisch, zwarte laag		
			H3	T		50	50	0	673											structuur		
B2	70261.10177841233962681 210951.95905417203903198	668	H1	A(u)		0	60	60	668	donkerbruingrijs				Z			baksteenbrokjes en aardewerk	D				
			H2	Au		60	73	13	608	grijs en bruin					Z			veel puin	LV	puinlaag		
			H3	T		73	73	0	595										structuur			
B3	70259.39796593840583228 210951.50267583082313649	670	H1	1^A		0	19	19	670	bruingrijs				Z						verschillende ophogingslagen bovenop Pleistoceen zand		
			H2	2^A(u)		19	79	60	651	donkerbruingrijs					Z			weinig baksteenbrokjes	LV			
			H3	2^C1		79	100	21	591	lichtgeel					Z							
			H4	2^A/C		100	111	11	570	donkerbruingrijs					Z				baksteen en mortel	LV		
			H5	2^Au1		111	122	11	559	donkerbruingrijs					Z				mortel, baksteen en mortel	LV		
			H6	2^C2		122	132	10	548	lichtgeel					Z					LV		
			H7	2^Au2		132	143	11	538	bruingrijs					Z				baksteen en aardewerk	LV	overgang naar Pleistoceen zand	
			H8	3A		143	160	17	527	bruingrijs					Z					V	Pleistoceen zand, oude oppervlaktehorizont	
			H9	3C		160	178	18	510	geel					Z					V	Pleistoceen zand	
			H10	3Cg		178	192	14	492	geel					Z					N	Pleistoceen zand	

10.2 Interpretatie van de aardkundige opbouw van het onderzochte transect

Op basis van het beperkt aantal boringen, is het niet mogelijk een duidelijk beeld te schetsen van het bodemprofiel. De oppervlaktehorizonten bestaan in alle boringen uit verschillende (donker) bruingrijze lagen zand, die variërende hoeveelheden puinfragmenten bevatten. In boringen 1 en 2 kon de natuurlijke bodem niet bereikt worden: op respectievelijk 50 en 73 cm diep ten opzichte van het maaiveld (673 en 545 cmTAW) is een structuur aanwezig. Op basis van deze boringen kan geen uitspraak gedaan worden over het karakter of de ouderdom van deze structuur.

In boring 3 is de natuurlijke moederbodem bereikt. De bodem bestaat uit verschillende puin en ophogingslagen die op verschillende momenten zijn aangevoerd. Op een diepte van 143 cm onder het huidige maaiveld (527 cmTAW) is een oude oppervlaktehorizont ontdekt. Deze laag is integraal bemonsterd en nat uitgezeefd. Daaronder is de onverstoorde, Pleistocene moederbodem herkend. Het gaat om geel zand (met sporen van oxidoreductie. Deze lagen wijzen eerder op een droge ondergrond. De top van het Pleistocene zand ligt hier relatief hoog. De boring wijst ook op een eerder droge zandbodem.

De aanwezigheid van een bewaarde oppervlaktehorizont wijzen op een bodem die zeer plaatselijk goed bewaard is. Dit sluit aan bij de gekende bodemkundige waarnemingen in de omgeving en kan informatie opleveren over de geïsoleerde vondst van scherven aardewerk uit de bronstijd in de omgeving. De oppervlaktehorizont bevat 13e-eeuwse scherven grijs aardewerk. Dit wijst erop dat het terrein in gebruik is in de late middeleeuwen.

10.3 Terreininspectie

Aansluitend op het landschappelijk bodemonderzoek is een terreininspectie uitgevoerd. Op basis van de waarnemingen in de tuinen, is duidelijk dat het terrein volledig het resultaat is van recente ingrepen.

11 Gaafheid van het terrein

De terreininspectie wijzen op recente verstoringen. De huidige oppervlakte van het terrein is het gevolg van recente ingrepen. De boringen wijzen op twee locaties op ondergrondse volumes, maar het is op basis van de huidige informatie niet mogelijk deze structuren te dateren.

12 Vervolgonderzoek

Vanuit een aardkundig en landschappelijk perspectief wijst het landschappelijk bodemonderzoek op de aanwezigheid van een archeologisch potentieel in een deel van het projectgebied. Op de geplande locatie van de nieuwbouw is een fragment van een goed bewaarde bodem ontdekt. De geplande diepte van de bodemingrepen is maximaal 200 cm. De top van de begraven oppervlaktehorizont ligt op 143 cm onder het maaiveld. Ter hoogte van de nieuwbouw en de technische putten zijn ondergrondse volumes herkend, die op basis van de huidige gegevens niet kunnen gewaardeerd worden. Vervolgonderzoek in de vorm van een proefputtenonderzoek is hier zinvol.

13 Besluit

Op donderdag 16 december 2025 zijn een terreininspectie en een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. In de binnentuinen van het hotel zijn drie landschappelijke boringen uitgevoerd.

De boringen liggen ongeveer 2 m tot 4 m uit elkaar. De boringen zijn uitgevoerd in één oost-west georiënteerde boorraai (boringen 1 tot 3). Het onderzoek, uitgevoerd door een archeoloog en een technisch medewerker, had tot doel de bewaring van het bodemarchief en de bodemkundige opbouw in kaart te brengen en het archeologisch potentieel te beoordelen.

Op basis van het beperkt aantal boringen, is het niet mogelijk een duidelijk beeld te schetsen van het bodemprofiel. De oppervlaktehorizonten bestaan in alle boringen uit verschillende (donker) bruingrijze lagen zand, die variërende hoeveelheden puinfragmenten bevatten. In boringen 1 en 2 kon de natuurlijke bodem niet bereikt worden: op respectievelijk 50 en 73 cm diep ten opzichte van het maaiveld (673 en 545 cmTAW) is een structuur aanwezig. Op basis van deze boringen kan geen uitspraak gedaan worden over het karakter of de ouderdom van deze structuur.

In boring 3 is de natuurlijke moederbodem bereikt. De bodem bestaat uit verschillende puin en ophogingslagen die op verschillende momenten zijn aangevoerd. Op een diepte van 143 cm onder het huidige maaiveld (527 cmTAW) is een oude oppervlaktehorizont ontdekt. Deze laag is integraal bemonsterd en nat uitgezeefd. Daaronder is de onverstoorde, Pleistocene moederbodem herkend. Het gaat om geel zand (met sporen van oxidoreductie. Deze lagen wijzen eerder op een droge ondergrond. De top van het Pleistocene zand ligt hier relatief hoog. De boring wijst ook op een eerder droge zandbodem.

De aanwezigheid van een bewaarde oppervlaktehorizont wijzen op een bodem die zeer plaatselijk goed bewaard is. Dit sluit aan bij de geïsoleerde vondst van scherven aardewerk uit de bronstijd in de omgeving. De oppervlaktehorizont bevat 13e-eeuwse scherven grijs aardewerk. Dit wijst erop dat het terrein in gebruik is in de late middeleeuwen.

Vanuit een aardkundig en landschappelijk perspectief wijst het landschappelijk bodemonderzoek op de aanwezigheid van een archeologisch potentieel in een deel van het projectgebied. Op de geplande locatie van de nieuwbouw is een fragment van een goed bewaarde bodem ontdekt. Ter hoogte van de nieuwbouw en de technische putten zijn ondergrondse volumes herkend, die op basis van de huidige gegevens niet kunnen gewaardeerd worden. Vervolgonderzoek in de vorm van een proefputtenonderzoek is hier zinvol.

Deel 3: Algemeen besluit

14 Synthese

Aan de hand van de onderzoeksvragen kan een synthese gemaakt worden van de relatie tussen het projectgebied, het archeologische kader en de geplande bodemingreep.

Welke aanwijzingen bieden historische bronnen over het aanwezige archeologische erfgoed?

Historisch-cartografisch onderzoek toont aan dat het projectgebied aanvankelijk slechts beperkt bebouwd is. Op het geschilderde plan van Brugge (vervaardigd tussen 1546 en 1567) en op de stadsplannen van Jacob van Deventer uit 1558 en Marcus Gerards uit 1562 zijn de Nieuwe Gentweg en de Driekroezenstraat duidelijk weergegeven, terwijl het projectgebied zelf binnen een huizenblok ligt met overwegend open, groene binnenruimte en (moes)tuinen. Langs de Driekroezenstraat is een blinde tuinmuur afgebeeld. Op de kaart van Marcus Gerards staan langs de Nieuwe Gentweg twee volumes afgebeeld en een koetspoort. Latere kaarten, zoals de Heraldische Kaart van het Brugse Vrije door Pieter Pourbus uit de periode 1561 tot 1571, het stadsplan van Sanderus uit 1641 en de Kabinetskaart der Oostenrijkse Nederlanden van Ferraris uit de periode 1770 tot 1778, bieden slechts een sterk geschematiseerde weergave zonder wezenlijke aanvullende informatie. De kadastrale kaart van Popp uit de periode 1842 tot 1879 toont een verder ontwikkelde situatie met een monumentale woning langs de Nieuwe Gentweg, kleinere bebouwing langs de Driekroezenstraat en aaneengesloten moestuinen in het interieur van het bouwblok. Vanaf het midden van de 20e eeuw, zoals blijkt uit de kaart van het Ministerie voor Openbare Werken en Wederopbouw en uit latere luchtfoto's, is het projectgebied grotendeels bebouwd en stemt de ruimtelijke configuratie in grote lijnen overeen met de huidige toestand.

Binnen het projectgebied is nog geen gravend archeologisch onderzoek uitgevoerd. In de directe omgeving zijn archeologische waarnemingen geregistreerd. Het gaat onder meer om vondsten uit de brons- en ijzertijd langs de Oude Gentweg. Er zijn geen sporen ontdekt gelinkt aan deze vondsten. Tijdens een opgraving langs de Garenmarkt zijn Romeinse scherven ontdekt op de rand van de dekzandrug. Dit onderzoek is niet gepubliceerd. Daarnaast zijn een groot aantal – vaak religieuze – laatmiddeleeuwse sites aanwezig in de omgeving.

Op basis van de geologische, historische en archeologische informatie wordt binnen het projectgebied een zandige ondergrond verwacht, met mogelijk een podzol. De intensieve bouw- en sloopgeschiedenis heeft vermoedelijk geleid tot aanzienlijke bodemverstoringen. Toch kan lokaal nog een beperkt archeologisch potentieel aanwezig zijn in minder verstoorde zones. De archeologische verwachting wordt daarom als laag tot matig ingeschat. Landschappelijk bodemonderzoek kan hierin duidelijk verschaffen.

Wat is de landschapsgeschiedenis van het terrein?

Het projectgebied ligt binnen het Hotel Montanus, tussen de Nieuwe Gentweg, de Driekroezenstraat, de Oude Gentweg en de Werkhuisstraat. Langs de straatzijden bestaat het hotel uit de panden Nieuwe Gentweg 76 en 78 en Driekroezenstraat 17. Het projectgebied bevindt zich in de Brugse

binnenstad, binnen de vastgestelde archeologische zone van de historische stadskern. Geologisch ligt het terrein ten zuiden van de zandrug tussen Oudenburg en Aardenburg, binnen de Vlaamse zandstreek op de overgang naar de kustpolders. De ondergrond bestaat uit fijn zand van het lid van Vlierzele binnen de Formatie van Gentbrugge. Er zijn geen holocene of tardiglaciale afzettingen bovenop de pleistocene sequentie. De oorspronkelijke bodem is een zandige, lokaal lemige moederbodem, gevormd uit dekzand uit het Weichseliaan. In de stedelijke context is deze sterk verstoord, met ophogingspakketten met baksteenpuin, mortel en humeuze lagen.

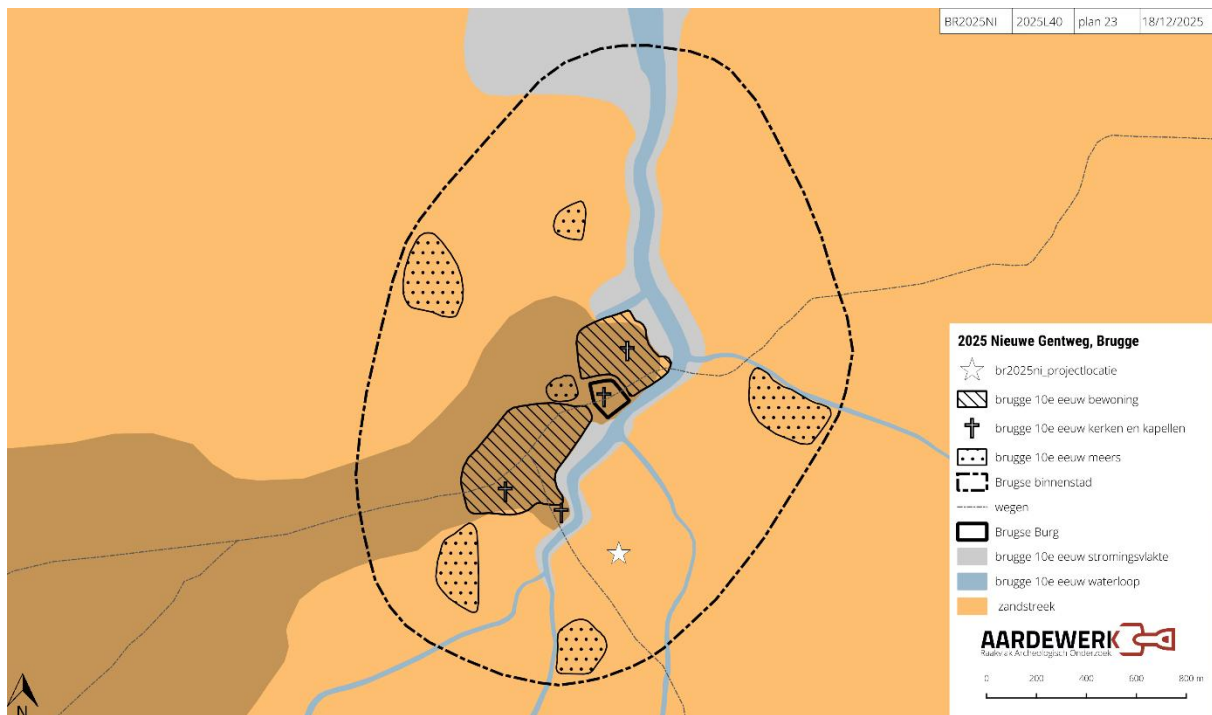
Locaties waar bodemkundig onderzoek is uitgevoerd, wijzen op een complexe bodem in dit deel van de Brugse binnenstad. De bodemvariabiliteit is op dit moment nog niet volledig in kaart gebracht in het zuidelijk deel van de Brugse binnenstad. Bijkomende bodemobservaties kunnen hier waardevolle kenniswinst opleveren. In ieder geval ligt het projectgebied ten zuiden van de dekzandrug. De hoogte van de onverstoorde, zandige moederbodem in de omgeving varieert tussen 400 en 628 cmTAW. Op basis van deze observaties wordt binnen het huidig projectgebied eerder een drogere zandbodem verwacht ter hoogte van het huidige projectgebied, met mogelijk een bewaarde podzol. De intensieve bouwgeschiedenis binnen het projectgebied zal waarschijnlijk een negatief effect hebben gehad op de bewaring van deze originele bodem.

Op basis van het beperkt aantal boringen, is het niet mogelijk een duidelijk beeld te schetsen van het bodemprofiel. De oppervlaktehorizonten bestaan in alle boringen uit verschillende (donker) bruingrijze lagen zand, die variërende hoeveelheden puinfragmenten bevatten. In boringen 1 en 2 kon de natuurlijke bodem niet bereikt worden: op respectievelijk 50 en 73 cm diep ten opzichte van het maaiveld (673 en 545 cmTAW) is een structuur aanwezig. Op basis van deze boringen kan geen uitspraak gedaan worden over het karakter of de ouderdom van deze structuur.

In boring 3 is de natuurlijke moederbodem bereikt. De bodem bestaat uit verschillende puin en ophogingslagen die op verschillende momenten zijn aangevoerd. Op een diepte van 143 cm onder het huidige maaiveld (527 cmTAW) is een oude oppervlaktehorizont ontdekt. Deze laag is integraal bemonsterd en nat uitgezeefd. Daaronder is de onverstoorde, Pleistocene moederbodem herkend. Het gaat om geel zand (met sporen van oxidoreductie). Deze lagen wijzen eerder op een droge ondergrond. De top van het Pleistocene zand ligt hier relatief hoog. De boring wijst ook op een eerder droge zandbodem.

De aanwezigheid van een bewaarde oppervlaktehorizont wijzen op een bodem die zeer plaatselijk goed bewaard is. Dit sluit aan bij de geïsoleerde vondst van scherven aardewerk uit de bronstijd in de omgeving. De oppervlaktehorizont bevat 13e-eeuwse scherven grijs aardewerk. Dit wijst erop dat het terrein in gebruik is in de late middeleeuwen.

Dit zijn nieuwe landschappelijke gegevens voor dit deel van Brugge. Vervolgonderzoek kan waardevolle kenniswinst opleveren.

Figuur 28: De projectlocatie op een landschapsreconstructie van Brugge tijdens de volle middeleeuwen

Wat is de impact van de geplande werken op het mogelijk aanwezige archeologisch erfgoed?

Vanuit een aardkundig en landschappelijk perspectief wijst het landschappelijk bodemonderzoek op de aanwezigheid van een archeologisch potentieel in een deel van het projectgebied. Op de geplande locatie van de nieuwbouw is een fragment van een goed bewaarde bodem ontdekt. De geplande diepte van de bodemingrepen is maximaal 200 cm. De top van de begraven oppervlaktehorizont ligt op 143 cm onder het maaiveld. Ter hoogte van de nieuwbouw en de technische putten zijn ondergrondse volumes herkend, die op basis van de huidige gegevens niet kunnen gewaardeerd worden. Vervolgonderzoek in de vorm van een proefputtenonderzoek is hier zinvol.

15 Afweging noodzaak verder onderzoek

Op basis van het bureauonderzoek en terreinbezoek is voldoende informatie verzameld over het projectgebied. Deze informatie wijst op een kans op aantasting van archeologisch erfgoed. Vervolgonderzoek met andere onderzoeksmethodes biedt geen kans op kennisvermeerdering.

Een veldkartering op dit terrein is niet zinvol: het terrein is volledig verhard en recent opgehoogd. Het uitvoeren van een geofysisch onderzoek is evenmin mogelijk. De beperkte vrije ruimte met sterke antropogene invloed laat geen gedegen studie met geofysische bodemsensoren toe.

Het bureauonderzoek bieden geen specifieke aanwijzingen voor steentijd artefactensites in de directe omgeving van het projectgebied. Het landschappelijk bodemonderzoek wijst evenmin op een kans op aantreffen van een steentijd artefactensite.

De meest voorkomende onderzoekstechniek is een proefsleuvenonderzoek. Een proefsleuvenonderzoek kan duidelijkheid verschaffen in de vraagstukken in verband met de bouwgeschiedenis en de landschappelijke evolutie van het terrein.

16 Samenvatting gericht op een gespecialiseerd publiek

De bouwheer plant de verbouwing en uitbreiding van Hotel Montanus, met een verhoging van het hoofdvolume aan de straatzijde en een nieuwbouwwolume in de achterliggende tuinstrook (Martele, 2025). Het bestaande complex omvat een hoofdgebouw, een restaurantgedeelte, een tuin met terrassen en een tuinpaviljoen uit 1927. De huidige capaciteit van 25 kamers wordt uitgebreid tot 35 kamers.

De geplande ingrepen omvatten enerzijds de volledige vernieuwing van de dakstructuur van het hoofdvolume - met de inrichting van een bijkomende zolderverdieping voor vier hotelkamers - en anderzijds de oprichting van een nieuw uitbreidingsvolume met acht kamers in de tuinstrook. Voor de realisatie van dit tuinvolume worden bestaande bijgebouwen en één kamer afgebroken, worden nieuwe circulatiekernen met trappen en liften aangelegd en wordt het maaiveld plaatselijk verdiept (type Engelse koer) om twee volwaardige bouwlagen te realiseren. Daarnaast wordt de volledige tuinstrook heraangelegd in functie van riolering, verhardingen en toegankelijkheid.

Het projectgebied ligt binnen het Hotel Montanus, tussen de Nieuwe Gentweg, de Driekroezenstraat, de Oude Gentweg en de Werkhuisstraat. Langs de straatzijden bestaat het hotel uit de panden Nieuwe Gentweg 76 en 78 en Driekroezenstraat 17. Het projectgebied bevindt zich in de Brugse binnenstad, binnen de vastgestelde archeologische zone van de historische stadskern. Geologisch ligt het terrein ten zuiden van de zandrug tussen Oudenburg en Aardenburg, binnen de Vlaamse zandstreek op de overgang naar de kustpolders. De ondergrond bestaat uit fijn zand van het lid van Vlierzele binnen de Formatie van Gentbrugge. Er zijn geen holocene of tardiglaciale afzettingen bovenop de pleistocene sequentie. De oorspronkelijke bodem is een zandige, lokaal lemige moederbodem, gevormd uit dekzand uit het Weichseliaan. In de stedelijke context is deze sterk verstoord, met ophogingspakketten met baksteenpuin, mortel en humeuze lagen.

Locaties waar bodemkundig onderzoek is uitgevoerd, wijzen op een complexe bodem in dit deel van de Brugse binnenstad. De bodemvariabiliteit is op dit moment nog niet volledig in kaart gebracht in het zuidelijk deel van de Brugse binnenstad. Bijkomende bodemobservaties kunnen hier waardevolle kenniswinst opleveren. In ieder geval ligt het projectgebied ten zuiden van de dekzandrug. De hoogte van de onverstoorde, zandige moederbodem in de omgeving varieert tussen 400 en 628 cmTAW. Op basis van deze observaties wordt binnen het huidig projectgebied eerder een drogere zandbodem verwacht ter hoogte van het huidige projectgebied, met mogelijk een bewaarde podzol. De intensieve bouwgeschiedenis binnen het projectgebied zal waarschijnlijk een negatief effect hebben gehad op de bewaring van deze originele bodem.

Historisch-cartografisch onderzoek toont aan dat het projectgebied aanvankelijk slechts beperkt bebouwd is. Op het geschilderde plan van Brugge (vervaardigd tussen 1546 en 1567) en op de stadsplannen van Jacob van Deventer uit 1558 en Marcus Gerards uit 1562 zijn de Nieuwe Gentweg

en de Driekroezenstraat duidelijk weergegeven, terwijl het projectgebied zelf binnen een huizenblok ligt met overwegend open, groene binnenruimte en (moes)tuinen. Langs de Driekroezenstraat is een blinde tuinmuur afgebeeld. Op de kaart van Marcus Gerards staan langs de Nieuwe Gentweg twee volumes afgebeeld en een koetspoort. Latere kaarten, zoals de Heraldische Kaart van het Brugse Vrije door Pieter Pourbus uit de periode 1561 tot 1571, het stadsplan van Sanderus uit 1641 en de Kabinetskaart der Oostenrijkse Nederlanden van Ferraris uit de periode 1770 tot 1778, bieden slechts een sterk geschematiseerde weergave zonder wezenlijke aanvullende informatie. De kadasterkaart van Popp uit de periode 1842 tot 1879 toont een verder ontwikkelde situatie met een monumentale woning langs de Nieuwe Gentweg, kleinere bebouwing langs de Driekroezenstraat en aaneengesloten moestuinen in het interieur van het bouwblok. Vanaf het midden van de 20e eeuw, zoals blijkt uit de kaart van het Ministerie voor Openbare Werken en Wederopbouw en uit latere luchtfoto's, is het projectgebied grotendeels bebouwd en stemt de ruimtelijke configuratie in grote lijnen overeen met de huidige toestand.

Binnen het projectgebied is nog geen gravend archeologisch onderzoek uitgevoerd. In de directe omgeving zijn archeologische waarnemingen geregistreerd. Het gaat onder meer om vondsten uit de brons- en ijzertijd langs de Oude Gentweg. Er zijn geen sporen ontdekt gelinkt aan deze vondsten. Tijdens een opgraving langs de Garenmarkt zijn Romeinse scherven ontdekt op de rand van de dekzandrug. Dit onderzoek is niet gepubliceerd. Daarnaast zijn een groot aantal – vaak religieuze – laatmiddeleeuwse sites aanwezig in de omgeving.

Op basis van de geologische, historische en archeologische informatie wordt binnen het projectgebied een zandige ondergrond verwacht, met mogelijk een podzol. De intensieve bouw- en sloopgeschiedenis heeft vermoedelijk geleid tot aanzienlijke bodemverstoringen. Toch kan lokaal nog een beperkt archeologisch potentieel aanwezig zijn in minder verstoorde zones. De archeologische verwachting wordt daarom als laag tot matig ingeschat. Landschappelijk bodemonderzoek kan hierin duidelijk verschaffen.

Op donderdag 16 december 2025 zijn een terreininspectie en een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. In de binnentuinen van het hotel zijn drie landschappelijke boringen uitgevoerd.

De boringen liggen ongeveer 2 m tot 4 m uit elkaar. De boringen zijn uitgevoerd in één oost-west georiënteerde boorraai (boringen 1 tot 3). Het onderzoek, uitgevoerd door een archeoloog en een technisch medewerker, had tot doel de bewaring van het bodemarchief en de bodemkundige opbouw in kaart te brengen en het archeologisch potentieel te beoordelen.

Op basis van het beperkt aantal boringen, is het niet mogelijk een duidelijk beeld te schetsen van het bodemprofiel. De oppervlaktehorizonten bestaan in alle boringen uit verschillende (donker) bruingrijze lagen zand, die variërende hoeveelheden puinfragmenten bevatten. In boringen 1 en 2 kon de natuurlijke bodem niet bereikt worden: op respectievelijk 50 en 73 cm diep ten opzichte van het maaiveld (673 en 545 cmTAW) is een structuur aanwezig. Op basis van deze boringen kan geen uitspraak gedaan worden over het karakter of de ouderdom van deze structuur.

In boring 3 is de natuurlijke moederbodem bereikt. De bodem bestaat uit verschillende puin en ophogingslagen die op verschillende momenten zijn aangevoerd. Op een diepte van 143 cm onder

het huidige maaiveld (527 cmTAW) is een oude oppervlaktehorizont ontdekt. Deze laag is integraal bemonsterd en nat uitgezeefd. Daaronder is de onverstoorde, Pleistocene moederbodem herkend. Het gaat om geel zand (met sporen van oxidoreductie. Deze lagen wijzen eerder op een droge ondergrond. De top van het Pleistocene zand ligt hier relatief hoog. De boring wijst ook op een eerder droge zandbodem.

De aanwezigheid van een bewaarde oppervlaktehorizont wijzen op een bodem die zeer plaatselijk goed bewaard is. Dit sluit aan bij de geïsoleerde vondst van scherven aardewerk uit de bronstijd in de omgeving. De oppervlaktehorizont bevat 13e-eeuwse scherven grijs aardewerk. Dit wijst erop dat het terrein in gebruik is in de late middeleeuwen.

Vanuit een aardkundig en landschappelijk perspectief wijst het landschappelijk bodemonderzoek op de aanwezigheid van een archeologisch potentieel in een deel van het projectgebied. Op de geplande locatie van de nieuwbouw is een fragment van een goed bewaarde bodem ontdekt. De geplande diepte van de bodemingrepen is maximaal 200 cm. De top van de begraven oppervlaktehorizont ligt op 143 cm onder het maaiveld. Ter hoogte van de nieuwbouw en de technische putten zijn ondergrondse volumes herkend, die op basis van de huidige gegevens niet kunnen gewaardeerd worden. Vervolgonderzoek in de vorm van een proefputtenonderzoek is hier zinvol.

17 Samenvatting gericht op een niet-gespecialiseerd publiek

De bouwheer plant de verbouwing en uitbreiding van Hotel Montanus, met een verhoging van het hoofdvolume aan de straatzijde en een nieuwbouwwolume in de achterliggende tuinstrook (Martele, 2025). Het bestaande complex omvat een hoofdgebouw, een restaurantgedeelte, een tuin met terrassen en een tuinpaviljoen uit 1927. De huidige capaciteit van 25 kamers wordt uitgebreid tot 35 kamers.

De geplande ingrepen omvatten enerzijds de volledige vernieuwing van de dakstructuur van het hoofdvolume - met de inrichting van een bijkomende zolderverdieping voor vier hotelkamers - en anderzijds de oprichting van een nieuw uitbreidingsvolume met acht kamers in de tuinstrook. Voor de realisatie van dit tuinvolume worden bestaande bijgebouwen en één kamer afgebroken, worden nieuwe circulatiekernen met trappen en liften aangelegd en wordt het maaiveld plaatselijk verdiept (type Engelse koer) om twee volwaardige bouwlagen te realiseren. Daarnaast wordt de volledige tuinstrook heraangelegd in functie van riolering, verhardingen en toegankelijkheid.

Doel van de opdracht is het waarderen van het terrein aan de hand van een bureauonderzoek en een landschappelijk bodemonderzoek. Deze onderzoeken resulteren in een archeologienota.

Op basis van een bureaustudie en een landschappelijk booronderzoek is duidelijk dat een kans op de aantasting van archeologisch erfgoed mogelijk is. Een proefsleuvenonderzoek is de een ideale volgende onderzoeksstap.

18 Bibliografie

Bodemverkenner: <https://www.dov.vlaanderen.be/portaal/?module=public-bodemverkenner#ModulePage>

Centrale Archeologische Inventaris: <https://cai.onroerenderfgoed.be/>

Geopunt: <http://www.geopunt.be/kaart>

Inventaris Onroerend Erfgoed: <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/10302>

Bot Bart, Vanbrabant Elenora en Van den Dorpel Arno, 2024: *Archeologische opgraving Brugge Sint-Andreasinstituut, Eindverslag*, 191p

Huyghe Jan, 2011: *Archeologisch proefonderzoek "Die Keure" te Brugge*, 2p

Lambrecht Griet, Huyghe Jan, Verwerft Dieter, Roelens Frederik, Mikkelsen Jari Hinsch, Hillewaert Bieke en Decraemer Stefan, 2017: Het Brugs ommeland tijdens de metaaltijden: een overzicht (prov. West-Vlaanderen, België) in *Lunula*, XXV, pp 3-10

Linsingh Alexander, 2016: *Het Geschilderd Plan van Brugge in perspectief: een historisch-cartografische analyse en contextualisering, Masterproef voorgedragen tot het behalen van de graad van Master in de geschiedenis*, 97p

Martele Jan, 2025: *Provincie West-Vlaanderen; verbouwen & uitbreiden Hotel Montanus met 10kamers te Brugge*, 5p

Ryckaert Marc, 1991: *Historische stedenatlas van België Brugge*, 239p

Van Ranst en Sys, 2000: *Eénduidige legende van de digitale bodemkaart van Vlaanderen*, 269p

Verwerft Dieter, Lambrecht Griet en Roelens Frederik, 2012: *Brugge Katelijnestraat - Resultaten archeologisch proefonderzoek*, 20p

Verwerft Dieter, Germonpré Fermke, Huyghe Jan, Roelens Frederik en Mikkelsen Jari Hinsch, 2024: *2024 Katelijnestraat, Brugge: Archeologierapport naar aanleiding van de archeologische opgraving*, 15p

Verwerft Dieter, Germonpré Fermke, Huyghe Jan, Roelens Frederik en Mikkelsen Jari Hinsch, 2025: *2023 Eekhoutpoort, Brugge: Eindverslag naar aanleiding van de archeologische opgraving*, 373p

19 Bijlagen

BR2025GA - 2025J223 bodemtypes		
code	serie	verklaring
OB	bebouwde zone	Soms wordt het bodemprofiel door het ingrijpen van de mens gewijzigd of vernietigd (kunstmatige gronden). De bodems in de bebouwde zone (OB) zijn daar een voorbeeld van.

Bijlage 1: Lijst met voorkomende bodemtypes (DOV)

BR2025NI - 2025L40 dagrapporten						
dag	datum	weer	medewerkers	werkzaamheden en interpretaties	strategische keuzes	conclusie specialisten
1	donderdag 6/12/2025	licht bewolkt	Serge Van Liefferinge (technisch medewerker) en (Dieter Verwerft (veldwerkleider)	terreinbezoek, landschappelijk bodemonderzoek en inspectie	niet van toepassing	voldoende informatie verzameld

Bijlage 2: Dagrapporten

BR2025NI - 2025L39 plannenlijst				
ID	type	onderwerp	bron	datum
plan 1	situering projectgebied	GRB-basiskaart	agiv	16/12/2025
plan 2	situering projectgebied	GRB-basiskaart (uitgezoomd)	agiv	16/12/2025
plan 3	situering projectgebied	orthofoto 23	agiv	17/12/2025
plan 4	situering projectgebied	topografische kaart	agiv	17/12/2025
plan 5	situering projectgebied	gewestplan	agiv	17/12/2025
plan 6	situering projectgebied	ontwerpplan	Martele, agiv	17/12/2025
plan 7	situering projectgebied	bodemingrepen	agiv	17/12/2025
plan 8	historische kaart	geschilderd, 1546	Musea Brugge	17/12/2025
plan 9	historische kaart	Deventer, 1560	Musea Brugge	17/12/2025
plan 10	historische kaart	Gerards 1562	Musea Brugge	17/12/2025
plan 11	historische kaart	Ferraris	agiv	17/12/2025
plan 12	historische kaart	Popp	agiv	17/12/2025
plan 13	historische kaart	moww	agiv	17/12/2025
plan 14	historische kaart	orthofoto 1971	agiv	17/12/2025
plan 15	situering projectgebied	orthofoto 1979-1990	agiv	17/12/2025
plan 16	situering projectgebied	bodemkaart	agiv	17/12/2025
plan 17	situering projectgebied	tertiair geologische kaart	agiv	17/12/2025
plan 18	situering projectgebied	quartaire geologische kaart	agiv	17/12/2025
plan 19	landschappelijke kaart	CAI	agiv	17/12/2025
plan 20	landschappelijke kaart	hoogtekaart	agiv	17/12/2025
plan 21	situering projectgebied	boringen	agiv	17/12/2025
plan 22	situering projectgebied	bodemkundige informatie	agiv	18/12/2025
plan 23	overzichtsplan	Brugge VME	agiv	18/12/2025
plan 24	overzichtsplan	vervolg/ontwerp	Martele	18/12/2025
plan 25	overzichtsplan	vervolg/ortho24	agiv	18/12/2025

Bijlage 3: Plannenlijst

